

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 26ης Μαρτίου 2019*

«Αίτηση αναιρέσεως – Γλωσσικό καθεστώς – Γενικοί διαγωνισμοί για την πρόσληψη διοικητικών υπαλλήλων – Προκήρυξη διαγωνισμού – Διοικητικοί υπάλληλοι (AD 5) – Διοικητικοί υπάλληλοι (AD 6) στον τομέα της προστασίας δεδομένων – Γλωσσικές γνώσεις – Δυνατότητα επιλογής της γλώσσας 2 των διαγωνισμών μόνο μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας – Γλώσσα επικοινωνίας με την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού (EPSO) – Κανονισμός 1/58 – Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων – Διάκριση λόγω γλώσσας – Δικαιολόγηση – Συμφέρον της υπηρεσίας – Δικαστικός έλεγχος»

Στην υπόθεση C-621/16 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 25 Νοεμβρίου 2016,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την L. Pignataro-Nolin και τον G. Gattinara,

αναιρεσείουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

η **Ιταλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από τον P. Gentili, avvocato dello Stato,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

υποστηριζόμενη από:

το **Βασίλειο της Ισπανίας**, εκπροσωπούμενο από την M. J. García-Valdecasas Dorrego,

παρεμβαίνον στη διαδικασία αναιρέσεως,

τη **Δημοκρατία της Λιθουανίας**,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους Κ. Lenaerts, Πρόεδρο, R. Silva de Lapuerta, Αντιπρόεδρο, J.-C. Bonichot, M. Βηλαρά, E. Regan, F. Biltgen, K. Jürimäe και Κ. Λυκούργο, προέδρους τμήματος, A. Rosas (εισηγητή), E. Juhász, J. Malenovský, E. Levits και L. Bay Larsen, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Bobek

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

γραμματέας: V. Giacobbo-Peyronnel, διοικητική υπάλληλος,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 25ης Ιουλίου 2018,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτηση αναίρεσως, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί την αναίρεση της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, Ιταλία κατά Επιτροπής (T-353/14 και T-17/15, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2016:495), με την οποία ακυρώθηκε η προκήρυξη του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/276/14, για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα προσλήψεων διοικητικών υπαλλήλων (ΕΕ 2014, C 74 A, σ. 4), καθώς και η προκήρυξη του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/294/14, για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα προσλήψεων διοικητικών υπαλλήλων στον τομέα της προστασίας των δεδομένων για τον Ευρωπαϊκό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων (ΕΕ 2014, C 391 A, σ. 1) (στο εξής, από κοινού: επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών).

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός 1/58

- 2 Το άρθρο 1 του κανονισμού 1 του Συμβουλίου, της 15ης Απριλίου 1958, περί καθορισμού του γλωσσικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 14, και διορθωτικό ΕΕ 2018, L 323, σ. 37), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 517/2013 του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 2013 (ΕΕ 2013, L 158, σ. 1) (στο εξής: κανονισμός 1/58), προβλέπει τα ακόλουθα:

«Οι επίσημες γλώσσες και γλώσσες εργασίας των οργάνων της Ένωσης είναι η αγγλική, η βουλγαρική, η γαλλική, η γερμανική, η δανική, η ελληνική, η εσθονική, η ιρλανδική, η ισπανική, η ιταλική, η κροατική, η λετονική, η λιθουανική, η μαλτεζική, η ολλανδική, η ουγγρική, η πολωνική, η πορτογαλική, η ρουμανική, η σλοβακική, η σλοβενική, η σουηδική, η τσεχική και η φινλανδική.»

- 3 Το άρθρο 2 του κανονισμού αυτού προβλέπει τα εξής:

«Τα έγγραφα τα οποία απευθύνονται προς τα όργανα της Κοινότητας από Κράτος μέλος ή πρόσωπο που υπάγεται στην δικαιοδοσία Κράτους μέλους, συντάσσονται[, κατ' επιλογήν του αποστέλλοντος, σε μία από τις επίσημες γλώσσες]. Η απάντηση συντάσσεται στην ίδια γλώσσα.»

- 4 Το άρθρο 6 του εν λόγω κανονισμού έχει ως ακολούθως:

«Τα όργανα της Κοινότητας δύνανται να καθορίζουν τις λεπτομέρειες εφαρμογής αυτού του γλωσσικού καθεστώτος στους κανονισμούς τους.»

Ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων

- 5 Ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ) έχει θεσπισθεί με τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 259/68 του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, περί καθορισμού του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών

Κοινοτήτων και περί θεσπίσεως ειδικών μέτρων προσωρινώς εφαρμοστέων στους υπαλλήλους της Επιτροπής (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 108), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 1023/2013 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2013 (ΕΕ 2013 L 287, σ. 15).

6 Ο τίτλος I του ΚΥΚ, με τίτλο «Γενικές διατάξεις», περιλαμβάνει τα άρθρα 1 έως 10γ.

7 Το άρθρο 1δ του ΚΥΚ ορίζει τα εξής:

«1. Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, απαγορεύεται οποιαδήποτε διάκριση ιδίως λόγω [...] γλώσσας [...].

[...]

6. Τηρουμένης της αρχής περί μη διακρίσεων και της αρχής της αναλογικότητας, κάθε περιορισμός στην εφαρμογή των αρχών αυτών πρέπει να είναι εύλογα και αντικειμενικά δικαιολογημένος και πρέπει να ανταποκρίνεται σε θεμιτούς στόχους γενικού συμφέροντος στο πλαίσιο της πολιτικής προσωπικού. [...]»

8 Το άρθρο 2 του ΚΥΚ ορίζει τα εξής:

«1. Κάθε όργανο καθορίζει τις αρχές, οι οποίες ασκούν εντός αυτού τις εξουσίες που περιέρχονται, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, στην αρμοδία για τους διορισμούς αρχή.

2. Εντούτοις, ένα ή περισσότερα όργανα μπορούν να αναθέτουν σε ένα από αυτά τα ίδια ή σε διοργανικό οργανισμό την άσκηση του συνόλου ή μέρους των εξουσιών που έχουν απονεμηθεί στην αρμοδία για τους διορισμούς αρχή, πλην αποφάσεων που αφορούν διορισμούς, προαγωγές ή μεταθέσεις υπαλλήλων.»

9 Ο τίτλος III του ΚΥΚ επιγράφεται «Σταδιοδρομία του υπαλλήλου».

10 Το κεφάλαιο 1 του τίτλου αυτού, τιτλοφορούμενο «Πρόσληψη», περιλαμβάνει τα άρθρα 27 έως 34 του ΚΥΚ, του οποίου το άρθρο 27, πρώτο εδάφιο, ορίζει τα ακόλουθα:

«Η πρόσληψη πρέπει να εξασφαλίζει στο θεσμικό όργανο τις υπηρεσίες υπαλλήλων που κατέχουν τα πιο υψηλά προσόντα ικανότητας, απόδοσης και ακεραιότητας και επιλέγονται από την ευρύτερη δυνατή γεωγραφική βάση μεταξύ των υπηκόων των κρατών μελών της Ένωσης. Καμία θέση δεν προορίζεται αποκλειστικά για τους υπηκόους ορισμένου κράτους μέλους.»

11 Το άρθρο 28 του ΚΥΚ ορίζει τα εξής:

«Κανείς δεν δύναται να διορισθεί υπάλληλος:

[...]

δ) αν, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 29, παράγραφος 2, [το οποίο, όσον αφορά την πρόσληψη ανώτερου στελεχικού δυναμικού, καθώς και, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, την κάλυψη θέσεων που απαιτούν ειδικά προσόντα, προβλέπει την εφαρμογή διαδικασίας προσλήψεως διαφορετικής από τη διαδικασία διαγωνισμού], δεν έχει επιτύχει σε διαγωνισμό βάσει τίτλων, κατόπιν εξετάσεων ή βάσει τίτλων και εξετάσεων, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο παράρτημα III·

[...]

- στ) αν δεν αποδεικνύει, ότι διαθέτει σε βάθος γνώση μιας από τις γλώσσες της Ένωσης και ικανοποιητική γνώση άλλης γλώσσας της Ένωσης, στο μέτρο που είναι αναγκαίο για τα καθήκοντα που καλείται να ασκήσει.»
- 12 Το άρθρο 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, το οποίο προβλέπει τη δυνατότητα προκηρύξεως διαδικασίας διαγωνισμού βάσει προσόντων ή εξετάσεων ή ταυτόχρονα βάσει προσόντων και εξετάσεων για την πλήρωση κενών θέσεων σε θεσμικό όργανο, ορίζει ότι «[η] διαδικασία διαγωνισμού καθορίζεται στο παράρτημα III».
- 13 Στο κεφάλαιο 3 του τίτλου III του ΚΥΚ, με τίτλο «Βαθμολόγηση, προαγωγή κατά κλιμάκιο και προαγωγή κατά βαθμό», το άρθρο 45, παράγραφος 2, του Κανονισμού αυτού ορίζει τα εξής:
- «Οι υπάλληλοι υποχρεούνται να αποδεικνύουν, πριν από την πρώτη μετά την πρόσληψη προαγωγή τους την ικανότητά τους να ασκούν τα καθήκοντά τους σε μια τρίτη γλώσσα μεταξύ εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 55, παράγραφος 1, της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. [...]»
- 14 Το παράρτημα III του ΚΥΚ επιγράφεται «Διαδικασία διαγωνισμών». Το άρθρο 1 του παραρτήματος αυτού προβλέπει τα ακόλουθα:
- «1. Η προκήρυξη διαγωνισμού αποφασίζεται από την αρμόδια για διορισμούς αρχή, κατόπιν διαβουλεύσεως με την επιτροπή ίσης εκπροσωπήσεως.
- Η προκήρυξη πρέπει να καθορίζει:
- α) τη φύση του διαγωνισμού (εσωτερικός διαγωνισμός στο όργανο, εσωτερικός διαγωνισμός στα όργανα, γενικός διαγωνισμός, ενδεχομένως κοινός για δύο ή περισσότερα όργανα)·
- β) τον τρόπο διεξαγωγής (διαγωνισμός βάσει τίτλων, βάσει εξετάσεων ή βάσει τίτλων και εξετάσεων)·
- γ) τη φύση των καθηκόντων και αρμοδιοτήτων που αντιστοιχούν στις θέσεις που πρόκειται να πληρωθούν καθώς και την προτεινόμενη ομάδα καθηκόντων και βαθμό·
- δ) [...] τα διπλώματα ή άλλους τίτλους ή το επίπεδο πείρας που απαιτείται για τις θέσεις που πρόκειται να πληρωθούν·
- ε) στην περίπτωση διαγωνισμού βάσει εξετάσεων, τη φύση των εξετάσεων και τον αντίστοιχο τρόπο βαθμολογήσεώς τους·
- στ) ενδεχομένως τις γλωσσικές γνώσεις που απαιτούνται λόγω της ιδιαίτερης φύσεως των θέσεων που πρόκειται να πληρωθούν·
- ζ) ενδεχομένως το όριο ηλικίας καθώς και την παράταση του ορίου ηλικίας για τους υπαλλήλους που ασκούν καθήκοντα από ένα έτος τουλάχιστον·
- η) την προθεσμία για την υποβολή των αιτήσεων υποψηφιότητας·
- [...]».

15 Το άρθρο 7 του παραρτήματος αυτού έχει ως εξής:

«1. Τα όργανα, κατόπιν γνώμης της επιτροπής κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης αναθέτουν στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού [(EPSO)], το καθήκον να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζει ότι εφαρμόζονται ομοιόμορφα πρότυπα κατά τις διαδικασίες επιλογής υπαλλήλων της Ένωσης [...]

2. Τα καθήκοντα της [EPSO] συνίστανται στα εξής:

α) διοργάνωση, ύστερα από αίτημα του εκάστοτε οργάνου, ανοικτών διαγωνισμών

[...]

δ) ανάληψη της γενικής ευθύνης για τον καθορισμό και την οργάνωση της αξιολόγησης της γλωσσικής ικανότητας, ώστε να εξασφαλίζεται ότι πληρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 45, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης με εναρμονισμένο και συνεπή τρόπο.

3. Η [EPSO] μπορεί, κατόπιν αιτήματος του εκάστοτε οργάνου, να επιτελεί και άλλα καθήκοντα συνδεδεμένα με την επιλογή υπαλλήλων.

[...]»

Η απόφαση 2002/620/EK

16 Η EPSO ιδρύθηκε με την απόφαση 2002/620/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου, της Επιτροπής, του Δικαστηρίου, του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, της Επιτροπής των Περιφερειών και του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή, της 25ης Ιουλίου 2002 (ΕΕ 2002, L 197, σ. 53).

17 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, της αποφάσεως αυτής ορίζει ότι η EPSO ασκεί, μεταξύ άλλων, τις αρμοδιότητες επιλογής που διαθέτουν, βάσει του παραρτήματος III του ΚΥΚ, οι αρμόδιες για τους διορισμούς αρχές των οργάνων τα οποία έχουν υπογράψει την εν λόγω απόφαση.

18 Το άρθρο 4, τελευταία περίοδος, της αποφάσεως 2002/620 προβλέπει ότι οποιαδήποτε προσφυγή στους τομείς τους οποίους καλύπτει η απόφαση αυτή στρέφεται κατά της Επιτροπής.

Οι λοιπές εφαρμοστέες διατάξεις και οι επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών

Οι γενικοί κανόνες που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς

19 Την 1η Μαρτίου 2014, η EPSO δημοσίευσε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ 2014, C 60 A, σ. 1) έγγραφο με τίτλο «γενικοί κανόνες που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς». Το έγγραφο αυτό περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων προδιαγραφών, διατάξεις σχετικά με τις γλωσσικές γνώσεις που απαιτούνται από τους υποψηφίους στους διαγωνισμούς. Στην πρώτη σελίδα του εγγράφου αυτού επισημαίνεται ότι «[ο]ι παρόντες γενικοί κανόνες αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της προκήρυξης του διαγωνισμού και, μαζί με την προκήρυξη, αποτελούν το δεσμευτικό πλαίσιο της διαδικασίας του διαγωνισμού».

20 Στο σημείο 1.1 των γενικών κανόνων που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς, το οποίο ορίζει την έννοια των γενικών διαγωνισμών, εκτίθεται ότι «τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα επιλέγουν τους υπαλλήλους τους με γενικούς διαγωνισμούς». Όπως προκύπτει από το σημείο 1.3 των γενικών κανόνων, το οποίο επιγράφεται «Όροι συμμετοχής στον διαγωνισμό», στο πλαίσιο των απαιτούμενων

γλωσσικών γνώσεων, ζητείται κατά γενικό κανόνα από τον υποψήφιο να γνωρίζει «άριστα μία από τις επίσημες γλώσσες της [Ενωσης] και να έχει [i] ικανοποιητική γνώση μίας ακόμη. [...] Εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στην προκήρυξη του διαγωνισμού, η επιλογή της δεύτερης γλώσσας κανονικά θα περιορίζεται στα αγγλικά, γαλλικά ή γερμανικά».

- 21 Το σημείο 2 των γενικών κανόνων που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς αφορά τα διάφορα στάδια του διαγωνισμού. Στο σημείο 2.1.4 των γενικών κανόνων, με τίτλο «Ηλεκτρονική αίτηση υποψηφιότητας», διευκρινίζεται, μεταξύ άλλων, ότι «[ό]λα τα τμήματα της ηλεκτρονικής αίτησης, συμπεριλαμβανομένου του “αξιολογητή ταλέντου”, πρέπει να συμπληρώνονται στα αγγλικά, τα γαλλικά ή τα γερμανικά, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά στην προκήρυξη του διαγωνισμού».
- 22 Το σημείο 3 των εν λόγω γενικών κανόνων περιλαμβάνει «γενικές πληροφορίες». Το σημείο 3.1.1, με τίτλο «EPSO: επικοινωνία με τους υποψηφίους», αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι «[τ]α αποτελέσματά σας και όλες οι προσκλήσεις θα σας απευθύνονται αποκλειστικά μέσω της ατομικής σας μερίδας EPSO στα αγγλικά, γαλλικά ή γερμανικά».

Οι γενικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη χρησιμοποίηση των γλωσσών

- 23 Οι γενικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη χρησιμοποίηση των γλωσσών στους διαγωνισμούς της EPSO, οι οποίες εγκρίθηκαν στις 15 Μαΐου 2013 από το σώμα των προϊστάμενων διοίκησης (στο εξής: γενικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη χρησιμοποίηση των γλωσσών), εφαρμόζονται από την EPSO κατά τη διοργάνωση γενικών διαγωνισμών, όπως προκύπτει από το σημείο 1.3 των γενικών κανόνων που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς. Οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές, οι οποίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα 2 των γενικών κανόνων, προβλέπουν τα εξής:

«Κατά γενικό κανόνα, η χρησιμοποίηση των γλωσσών στο πλαίσιο των διαγωνισμών EPSO επιβεβαιώνεται ως εξής:

[...]

- Οι δοκιμασίες των κέντρων αξιολόγησης θα διοργανώνονται αποκλειστικά και μόνο στη δεύτερη γλώσσα των υποψηφίων, κατ' επιλογήν μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας.
- [...]

Ο περιορισμός στην επιλογή της δεύτερης γλώσσας δικαιολογείται από διάφορους παράγοντες.

Πρώτον, το συμφέρον της υπηρεσίας απαιτεί οι νεοπροσληφθέντες υπάλληλοι να αποτελούν αμέσως επιχειρησιακό προσωπικό και να είναι σε θέση να εκτελούν αποτελεσματικά τα καθήκοντα για τα οποία έχουν προσληφθεί στον τομέα ή στον ρόλο που προσδιορίζεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού.

Τα αγγλικά, τα γαλλικά και τα γερμανικά είναι οι γλώσσες που χρησιμοποιούνται ευρύτερα στα θεσμικά όργανα και, κατά παράδοση, στις συνεδριάσεις των μελών των θεσμικών οργάνων. Τα αγγλικά, τα γαλλικά και τα γερμανικά είναι επίσης οι γλώσσες που χρησιμοποιούνται περισσότερο στην εσωτερική και εξωτερική επικοινωνία, όπως επιβεβαιώνεται από τις στατιστικές σχετικά με τις γλώσσες σύνταξης των κειμένων που μεταφράζονται από τις μεταφραστικές υπηρεσίες των θεσμικών οργάνων.

Δεδομένων των πραγματικών γλωσσικών απαιτήσεων των θεσμικών οργάνων για λόγους εσωτερικής και εξωτερικής επικοινωνίας, ένα κριτήριο επιλογής βάσει [...] του άρθρου 27, παράγραφος 1, του [ΚΥΚ] πρέπει να είναι η ικανοποιητική γνώση μίας από αυτές τις τρεις γλώσσες, η οποία πρέπει να αξιολογείται με την προσομοίωση ρεαλιστικής εργασιακής κατάστασης. [...]

Δεύτερον, ο περιορισμός των γλωσσών κατά τα επόμενα στάδια του διαγωνισμού δικαιολογείται από τη φύση των δοκιμασιών. [...]

Από σημαντικές επιστημονικές έρευνες έχει αποδειχτεί ότι τα κέντρα αξιολόγησης, τα οποία προσομοιώνουν πραγματικές εργασιακές καταστάσεις, είναι το καλύτερο μέσο πρόβλεψης των επαγγελματικών επιδόσεων. [...] Για να εξασφαλιστεί ότι οι υποψήφιοι μπορούν να αξιολογούνται με θεμιτό τρόπο και να επικοινωνούν άμεσα με τους αξιολογητές και τους λοιπούς υποψηφίους που συμμετέχουν στην ίδια δοκιμασία, η εφαρμογή αυτής της μεθόδου απαιτεί, στο στάδιο του κέντρου αξιολόγησης, να πραγματοποιείται σε κοινή γλώσσα συνεννόησης (*lingua franca*) ή σε, ορισμένες περιπτώσεις, [στη μόνη] βασικ[ή] γλώσσ[α] του διαγωνισμού. [...]

[...] Δεδομένου ότι, σύμφωνα με την παραδοσιακή πρακτική στο πλαίσιο των θεσμικών οργάνων, συνηθίζεται να χρησιμοποιούνται τα αγγλικά, τα γαλλικά και τα γερμανικά, όπως αναφέρεται ανωτέρω, η επιλογή [της κοινής γλώσσας συνεννόησης στο πλαίσιο του διαγωνισμού] πρέπει να γίνεται μεταξύ αυτών των τριών γλωσσών. Τα κέντρα αξιολόγησης δεν προβαίνουν καθόλου σε αξιολόγηση των γλωσσικών γνώσεων των υποψηφίων και η ικανοποιητική γνώση μίας από αυτές τις τρεις γλώσσες ως δεύτερης γλώσσας είναι αρκετή για να λάβουν μέρος στις δοκιμασίες (αυτό συνάδει με τις ελάχιστες απαιτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 28 του [ΚΥΚ]). Αυτό το επίπεδο γλωσσικών γνώσεων είναι απόλυτα εναρμονισμένο με τις πραγματικές ανάγκες της υπηρεσίας όπως περιγράφονται ανωτέρω.

[...] Η υποχρέωση των υποψηφίων να επιλέξουν μια δεύτερη γλώσσα (μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής ή της γερμανικής) που να είναι διαφορετική από την πρώτη γλώσσα τους (που είναι κανονικά η μητρική τους γλώσσα ή άλλη ισοδύναμη) εξασφαλίζει την ισότιμη μεταχείριση των υποψηφίων. [...]

[...] Ο περιορισμός στην επιλογή της δεύτερης γλώσσας ανταποκρίνεται, μεταξύ άλλων, στις τρέχουσες γλωσσικές γνώσεις του ευρωπαϊκού πληθυσμού. Τα αγγλικά, τα γαλλικά και τα γερμανικά δεν είναι μόνο οι γλώσσες πολλών κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και οι ευρύτερα διαδεδομένες ξένες γλώσσες. Πρόκειται για τις γλώσσες που διδάσκονται περισσότερο ως ξένες γλώσσες και που ο κόσμος θεωρεί πιο χρήσιμες. Οι πραγματικές απαιτήσεις της υπηρεσίας φαίνεται ότι αποτελούν εύλογη εικόνα των γλωσσικών δεξιοτήτων που αναμένεται να έχουν οι υποψήφιοι, δεδομένου ότι οι γλωσσικές γνώσεις με την αυστηρή έννοια του όρου (λάθη γραμματικά, ορθογραφικά λάθη ή λεξιλογίου) δεν αξιολογούνται στις δοκιμασίες δεξιοτήτων. Επομένως, ο περιορισμός στην επιλογή της δεύτερης γλώσσας ανάμεσα στα αγγλικά, τα γαλλικά ή τα γερμανικά δεν αποτελεί δυσανάλογο εμπόδιο για τα άτομα που επιθυμούν να συμμετάσχουν στους διαγωνισμούς. Πράγματι, με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες, αυτό αντιστοιχεί σε μεγάλο βαθμό στις συνήθειες και τις προσδοκίες των πολιτών.

Οι σχετικές στατιστικές επιβεβαιώνουν ότι ο περιορισμός στην επιλογή της δεύτερης γλώσσας σε συγκεκριμένα στάδια των διαγωνισμών είναι αναλογικός και δεν εισάγει διακρίσεις. Για παράδειγμα, τα αγγλικά, τα γαλλικά ή τα γερμανικά ήταν οι πλέον συχνές επιλογές των υποψηφίων όταν τους δόθηκε η δυνατότητα να επιλέξουν τη δεύτερη γλώσσα τους μεταξύ των 11 επίσημων γλωσσών στο πλαίσιο των μεγάλων γενικών διαγωνισμών ΕΕ-25 για διοικητικούς υπαλλήλους και βοηθούς, το 2005. Οι στατιστικές για διαγωνισμούς μετά τη μεταρρύθμιση του 2010 δεν δείχνουν καμία μεροληψία υπέρ των πολιτών των χωρών στις οποίες τα αγγλικά, τα γαλλικά ή τα γερμανικά είναι οι επίσημες γλώσσες. Επίσης, οι στατιστικές των διαγωνισμών του κύκλου AD 2010 δείχνουν ότι αυτές οι τρεις γλώσσες εξακολουθούν να επιλέγονται ως δεύτερη γλώσσα από σημαντικό αριθμό υποψηφίων.

Για τους ίδιους λόγους, φαίνεται λογικό να απαιτείται από τους υποψηφίους να επιλέξουν μία από αυτές τις τρεις γλώσσες για την επικοινωνία με την EPSO και τη συμπλήρωση του “Αξιολογητή ταλέντου”.

[...]»

Οι επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών

²⁴ Στις σκέψεις 12 έως 24 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο εξέθεσε το περιεχόμενο των επίδικων προκηρύξεων διαγωνισμών ως εξής:

«12 Στις 13 Μαρτίου 2014, η EPSO δημοσίευσε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* [τις επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών]. [...].

13 Στο εισαγωγικό τμήμα καθεμίας από τις [επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών] επισημαίνεται ότι οι γενικοί κανόνες [που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς] “αποτελ[ούν] αναπόσπαστο τμήμα” της.

14 Βάσει των όρων συμμετοχής στους διαγωνισμούς τους οποίους αφορούν οι [επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών], απαιτείται άριστη γνώση μίας από τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η γλώσσα δε αυτή προσδιοριζόταν ως “γλώσσα 1” του διαγωνισμού, και ικανοποιητική γνώση δεύτερης γλώσσας, η οποία προσδιοριζόταν ως “γλώσσα 2” του διαγωνισμού και έπρεπε να επιλεγεί από κάθε υποψήφιο μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής ή της γερμανικής γλώσσας, με τη διευκρίνιση ότι έπρεπε υποχρεωτικώς να είναι διαφορετική από τη γλώσσα 1 που θα επέλεγε ο ίδιος υποψήφιος (μέρος III, σημείο 2.3 των [επίδικων προκηρύξεων διαγωνισμών]) [στο εξής: γλώσσα 2 του διαγωνισμού].

15 Καθεμία από τις [επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών] περιλαμβάνει, στο σημείο 2.3 του μέρους III, διευκρινίσεις όσον αφορά τη δυνατότητα επιλογής της γλώσσας 2 μόνο μεταξύ των τριών προαναφερθεισών γλωσσών. Η προκήρυξη του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/276/14 επισημαίνει συναφώς τα εξής:

“Δυνάμει της απόφασης [της 27ης Νοεμβρίου 2012, Ιταλία κατά Επιτροπής (C-566/10 P, Συλλογή, ΕΕ:C:2012:752)], τα θεσμικά όργανα της ΕΕ υποχρεούνται να αναφέρουν, στο πλαίσιο του παρόντος διαγωνισμού, τους λόγους για τους οποίους η επιλογή της δεύτερης γλώσσας στον παρόντα διαγωνισμό περιορίζεται σε μικρό αριθμό επισήμων γλωσσών της ΕΕ.

Κατανοούν συνεπώς οι υποψήφιοι ότι οι δυνατότητες επιλογής δεύτερης γλώσσας στον παρόντα διαγωνισμό έχουν καθοριστεί βάσει του συμφέροντος των υπηρεσιών, το οποίο υπαγορεύει ότι οι νεοπροσλαμβανόμενοι πρέπει να μπορούν να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα και να είναι ικανοί να επικοινωνούν αποτελεσματικά στην καθημερινή τους εργασία. Σε διαφορετική περίπτωση, θα εμποδιζόταν σοβαρά η αποτελεσματική λειτουργία των θεσμικών οργάνων.

Η μακροχρόνια πρακτική των θεσμικών οργάνων της ΕΕ όσον αφορά τις γλώσσες που χρησιμοποιούνται για την εσωτερική επικοινωνία και η ανάγκη εξωτερικής επικοινωνίας των υπηρεσιών όσον αφορά τον χειρισμό των υποθέσεων συνετέλεσαν στο να είναι η αγγλική, η γαλλική και η γερμανική γλώσσα οι ευρύτερα χρησιμοποιούμενες γλώσσες. Εκτός αυτού, η αγγλική, η γαλλική και η γερμανική γλώσσα είναι οι πλέον διαδεδομένες δεύτερες γλώσσες στην Ευρωπαϊκή Ένωση και αυτές που μελετώνται περισσότερο ως δεύτερες γλώσσες. Αυτό επιβεβαιώνει τα τρέχοντα εκπαιδευτικά και επαγγελματικά πρότυπα, σύμφωνα με τα οποία οι υποψήφιοι για θέσεις εργασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορούν να θεωρούνται καλοί γνώστες τουλάχιστον μιας από τις γλώσσες αυτές. Ως εκ τούτου, κατά την εξισορρόπηση του συμφέροντος της υπηρεσίας με τις ανάγκες και τις ικανότητες των υποψηφίων, λαμβανομένου επίσης υπόψη του συγκεκριμένου πεδίου το οποίο αφορά

ο παρών διαγωνισμός, είναι θεμιτή η διοργάνωση εξετάσεων στις εν λόγω τρεις γλώσσες προκειμένου να διασφαλιστεί ότι, ανεξαρτήτως της πρώτης επίσημης γλώσσας τους, όλοι οι υποψήφιοι γνωρίζουν καλά τουλάχιστον μία από αυτές τις τρεις επίσημες γλώσσες εργασίας. Η αξιολόγηση συγκεκριμένων ικανοτήτων επιτρέπει με τον τρόπο αυτό στα θεσμικά όργανα της ΕΕ να εκτιμήσουν την ικανότητα των υποψηφίων να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα σε ένα περιβάλλον που αντιστοιχεί σε μεγάλο βαθμό με αυτό στο οποίο θα κληθούν να εργασθούν.

Για τους ίδιους λόγους, πρέπει να καθορίζεται η γλώσσα επικοινωνίας μεταξύ των υποψηφίων και του θεσμικού οργάνου, συμπεριλαμβανομένης της γλώσσας στην οποία πρέπει να συνταχθούν οι αιτήσεις υποψηφιότητας. Εξάλλου, η απαίτηση αυτή διασφαλίζει την ομοιογένεια [της σύγκρισης των υποψηφίων και του ελέγχου των αιτήσεων υποψηφιότητάς τους].

Πέραν αυτού, για λόγους ίσης μεταχείρισης, όλοι οι υποψήφιοι, περιλαμβανομένων και εκείνων των οποίων πρώτη επίσημη γλώσσα είναι μία από τις γλώσσες εργασίας, υποβάλλονται υποχρεωτικά σε εξέταση δεύτερης γλώσσας για μια από τις εν λόγω γλώσσες εργασίας.

Οι διατάξεις αυτές δεν αποκλείουν τη μεταγενέστερη εκμάθηση μιας τρίτης γλώσσας εργασίας, σύμφωνα με το άρθρο 45, παράγραφος 2, του [ΚΥΚ].”

16 Η προκήρυξη του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/294/14 παρέχει κατ’ ουσίαν τις ίδιες διευκρινίσεις.

17 Το μέρος IV της προκηρύξεως του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/276/14 προβλέπει τη διεξαγωγή προκαταρκτικών δοκιμασιών συμμετοχής με χρήση υπολογιστή. Πρόκειται για δοκιμασίες κατανόησης κειμένων [δοκιμασία α)], ευχέρειας σε αριθμητικούς υπολογισμούς [δοκιμασία β)], κατανόησης αφηρημένων εννοιών [δοκιμασία γ)] και εκτιμώσεως καταστάσεων [δοκιμασία δ)]. Στο σημείο 3 του μέρους αυτού της προκηρύξεως, διευκρινίζεται ότι η γλώσσα για τις δοκιμασίες α) έως γ) είναι η γλώσσα 1 του διαγωνισμού, ενώ η γλώσσα για τη δοκιμασία δ) είναι η γλώσσα 2 του διαγωνισμού.

18 Επιπλέον, στο μέρος IV της προκηρύξεως του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/294/14 προβλέπεται επίσης η διεξαγωγή προκαταρκτικών δοκιμασιών συμμετοχής. Πρόκειται για δοκιμασίες κατανόησης κειμένων [δοκιμασία α)], ευχέρειας σε αριθμητικούς υπολογισμούς [δοκιμασία β)], κατανόησης αφηρημένων εννοιών [δοκιμασία γ)]. Στο σημείο 3 του μέρους αυτού της προκηρύξεως, διευκρινίζεται ότι η γλώσσα για τις δοκιμασίες α) έως γ) είναι η γλώσσα 1 του διαγωνισμού.

19 Το μέρος V της προκηρύξεως του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/294/14 καθορίζει τη διαδικασία συμμετοχής στον διαγωνισμό και επιλογής βάσει τίτλων. Το εν λόγω μέρος προβλέπει ότι η εξέταση των γενικών και ειδικών όρων καθώς και η επιλογή βάσει τίτλων πραγματοποιούνται σε πρώτο στάδιο με βάση τα στοιχεία που έχουν δηλώσει οι υποψήφιοι στην αίτηση υποψηφιότητάς τους. Οι απαντήσεις των υποψηφίων στις ερωτήσεις σχετικά με τους γενικούς και ειδικούς όρους θα εξεταστούν προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον αυτοί μπορούν να περιληφθούν στον κατάλογο των υποψηφίων που πληρούν όλους τους όρους συμμετοχής στον διαγωνισμό, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον τίτλο III της προκηρύξεως EPSO/AD/294/14. Περαιτέρω, για όσους εκ των υποψηφίων πληρούν τους όρους συμμετοχής στον οικείο διαγωνισμό, η εξεταστική επιτροπή θα προβεί σε επιλογή βάσει τίτλων ώστε να εντοπιστούν οι υποψήφιοι που διαθέτουν τα πλέον κατάλληλα προσόντα, ιδίως όσον αφορά τα διπλώματα και την επαγγελματική πείρα, σε σχέση με τη φύση των καθηκόντων και τα κριτήρια επιλογής που περιγράφονται στην προκήρυξη EPSO/AD/294/14. Η επιλογή αυτή πραγματοποιείται αποκλειστικώς με βάση τις δηλώσεις των υποψηφίων που έχουν καταχωριστεί στην ενότητα “αξιολογητής ταλέντου” και σύμφωνα με τον τρόπο βαθμολογήσεως που ορίζεται στο μέρος V, σημείο 1, στοιχείο β’, της προκηρύξεως EPSO/AD/294/14.

[...]

21 Το τελικό στάδιο των διαδικασιών επιλογής τις οποίες αφορούν οι [επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών] συνίσταται στην προσέλευση σε “κέντρο αξιολογήσεως” (μέρος V της προκηρύξεως EPSO/AD/276/14· μέρος VI της προκηρύξεως EPSO/AD/294/14).

22 Στο σημείο 3 του μέρους V της προκηρύξεως EPSO/AD/276/14, διευκρινίζεται ότι η γλώσσα του κέντρου αξιολογήσεως είναι η γλώσσα 2 του διαγωνισμού.

23 Κατά το σημείο 2 του μέρους VI της προκηρύξεως EPSO/AD/294/14, στο πλαίσιο της δοκιμασίας στο κέντρο αξιολογήσεως, οι υποψήφιοι θα υποβληθούν σε τρεις τύπους δοκιμασιών με σκοπό να αξιολογηθούν:

- οι ικανότητές τους λογικού συλλογισμού, μέσω δοκιμασίας κατανοήσεως κειμένου [δοκιμασία α)], δοκιμασίας ευχέρειας σε αριθμητικούς υπολογισμούς [δοκιμασία β)] και δοκιμασίας κατανοήσεως αφηρημένων εννοιών [δοκιμασία γ)]·
- οι ειδικές δεξιότητές τους, μέσω δομημένης συνεντεύξεως σχετικά με τις δεξιότητες στον συγκεκριμένο τομέα [δοκιμασία δ)]·
- οι γενικές δεξιότητές τους, μέσω εξετάσεως περιπτώσεων [δοκιμασία ε)], ομαδικής εξετάσεως [δοκιμασία στ)] και δομημένης συνεντεύξεως [δοκιμασία ζ)].

24 Επιπλέον, στο σημείο 3 του ίδιου μέρους της προκηρύξεως EPSO/AD/294/14, επισημαίνεται ότι οι γλώσσες του κέντρου αξιολογήσεως θα είναι η γλώσσα 1 του διαγωνισμού για τις δοκιμασίες α) έως γ), και η γλώσσα 2 του διαγωνισμού για τις δοκιμασίες δ) έως ζ).»

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 25 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου, το μιν πρώτο στις 23 Μαΐου 2014, το δε δεύτερο στις 15 Ιανουαρίου 2015, η Ιταλική Δημοκρατία άσκησε προσφυγές με αίτημα την ακύρωση καθεμίας από τις επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών. Οι εν λόγω υποθέσεις πρωτοκολλήθηκαν με αριθμούς υποθέσεως T-353/14 και T-17/15, αντιστοίχως. Η Δημοκρατία της Λιθουανίας παρενέβη υπέρ της Ιταλικής Δημοκρατίας στη δεύτερη υπόθεση.
- 26 Οι υποθέσεις T-353/14 και T-17/15 ενώθηκαν προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως.
- 27 Η Ιταλική Δημοκρατία αμφισβήτησε τη νομιμότητα δύο πτυχών του γλωσσικού καθεστώτος που προέβλεπαν οι επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών, και συγκεκριμένα του περιορισμού της δυνατότητας των υποψηφίων να επιλέξουν, αφενός, τη γλώσσα 2 του διαγωνισμού και, αφετέρου, τις γλώσσες που μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την επικοινωνία μεταξύ των υποψηφίων και της EPSO μόνο μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας.
- 28 Το Γενικό Δικαστήριο, αφού απέρριψε τον λόγο απαραδέκτου που είχε προβάλει η Επιτροπή, συνεξέτασε, πρώτον, τον τρίτο και τον έβδομο λόγο ακυρώσεως οι οποίοι είχαν προβληθεί με καθεμία από τις προσφυγές, αναφορικά με την πρώτη πτυχή του προσβαλλόμενου γλωσσικού καθεστώτος, ήτοι τη νομιμότητα του περιορισμού της δυνατότητας επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού μόνο μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας, και αφορούσαν παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 3, ΣΕΕ, του άρθρου 18 ΣΛΕΕ, του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, του άρθρου 22 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των άρθρων 1 και 6 του κανονισμού 1/58, του άρθρου 1δ, παράγραφοι 1 και 6, του άρθρου 27, δεύτερο εδάφιο, και του άρθρου 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ, καθώς και του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο στ', και παράγραφοι 2 και 3, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ, παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας,

καθώς και «παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών». Το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτούς τους συγκεκριμένους λόγους ακυρώσεως και ακύρωσε τις επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών, κατά το μέρος που προέβλεπαν τις ως άνω γλωσσικές απαιτήσεις.

- 29 Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε τον έκτο λόγο ο οποίος είχε προβληθεί με καθεμία από τις προσφυγές, αναφορικά με τη δεύτερη πτυχή του προσβαλλόμενου γλωσσικού καθεστώτος, ήτοι τη νομιμότητα του περιορισμού της δυνατότητας επιλογής της γλώσσας επικοινωνίας μεταξύ των υποψηφίων και της EPSO μόνο μεταξύ των εν λόγω τριών γλωσσών, και ο οποίος αφορούσε παράβαση του άρθρου 18 ΣΛΕΕ, του άρθρου 24, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, του άρθρου 22 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, του άρθρου 2 του κανονισμού 1/58 καθώς και του άρθρου 1δ, παράγραφοι 1 και 6, του ΚΥΚ. Το Γενικό Δικαστήριο έκανε επίσης δεκτό και αυτόν τον λόγο ακυρώσεως και, κρίνοντας ότι δεν ήταν αναγκαίο να εξετάσει τους λοιπούς λόγους ακυρώσεως που είχαν προβληθεί με τις προσφυγές, ακύρωσε τις επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών, κατά το μέρος που προέβλεπαν τον περιορισμό αυτό στη δυνατότητα επιλογής.
- 30 Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε ότι, παρά την ακύρωση των επίδικων προκηρύξεων διαγωνισμών, δεν συνέτρεχε λόγος να ανατραπούν τα αποτελέσματα των διαγωνισμών τους οποίους αφορούσαν οι προκηρύξεις αυτές.

Τα αιτήματα των διαδίκων στην αναιρετική διαδικασία

- 31 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
 - να απορρίψει ως αβάσιμες τις πρωτοδίκως ασκηθείσες προσφυγές, καθόσον η διαφορά είναι ώριμη προς εκδίκαση·
 - να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας και στα έξοδα της πρωτόδικης διαδικασίας, και
 - να υποχρεώσει τη Δημοκρατία της Λιθουανίας να φέρει τα δικαστικά έξοδά της.
- 32 Η Ιταλική Δημοκρατία ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως, και
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα·
- 33 Με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Μαρτίου 2017, επιτράπη στο Βασίλειο της Ισπανίας να παρέμβει υπέρ της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 34 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως η Επιτροπή προβάλλει τέσσερις λόγους.
- 35 Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αφορά πλάνη περί το δίκαιο στην οποία φέρεται να υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την εκτίμηση του παραδεκτού των προσφυγών που είχαν ασκηθεί ενώπιόν του. Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως αφορά πλάνη περί το δίκαιο στην οποία φέρεται να υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την ερμηνεία του άρθρου 1δ του ΚΥΚ και κατά την ερμηνεία της εκτάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που υπείχε η Επιτροπή. Ο τρίτος λόγος αναιρέσεως αφορά, αφενός, πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ και, αφετέρου,

υπέρβαση από το Γενικό Δικαστήριο των ορίων του δικαστικού ελέγχου που μπορούσε να ασκήσει αναφορικά με τη δυνατότητα επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού μόνο μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας. Τέλος, ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως αφορά πλάνη περί το δίκαιο κατά την εκτίμηση του περιορισμού της γλώσσας επικοινωνίας μεταξύ των υποψηφίων και της EPSO σε μία από τις τρεις προαναφερθείσες γλώσσες.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως, ο οποίος αφορά το παραδεκτό των προσφυγών που ασκήθηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 36 Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως διαιρείται σε τέσσερα σκέλη.
- 37 Με το πρώτο σκέλος του λόγου αυτού, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον, στις σκέψεις 47 έως 52 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, δεν έκρινε ότι οι γενικοί κανόνες που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς και οι γενικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη χρησιμοποίηση των γλωσσών είχαν νομικά δεσμευτικό χαρακτήρα. Με το δεύτερο σκέλος του εξεταζόμενου λόγου αναιρέσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας, στις σκέψεις 53 έως 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η EPSO δεν είχε εξουσία προς θέσπιση γενικών και αφηρημένων δεσμευτικών κανόνων αναφορικά με το γλωσσικό καθεστώς των διαγωνισμών που διοργανώνει, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο. Επίσης, αιτιολόγησε κατά τρόπο αντιφατικό την εκτίμησή του ως προς ζήτημα αυτό. Με το τρίτο σκέλος του ίδιου λόγου αναιρέσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας, στη σκέψη 58 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι γενικοί κανόνες που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς και οι γενικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη χρησιμοποίηση των γλωσσών έπρεπε να εκληφθούν ως ανακοινώσεις που «αναγγέλλουν» τα κριτήρια για τον περιορισμό της επιλογής ορισμένης γλώσσας ως γλώσσας 2 του διαγωνισμού, ερμήνευσε εσφαλμένως την αναφορά που γίνεται στη σκέψη 91 της αποφάσεως της 27ης Νοεμβρίου 2012, Ιταλία κατά Επιτροπής (C-566/10 P, EU:C:2012:752), στις ανακοινώσεις με τις οποίες «ορίζονται» τέτοια κριτήρια.
- 38 Με το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 65 έως 71 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία της νομικής φύσεως των επίδικων προκηρύξεων διαγωνισμών, ιδίως διότι έκρινε ότι οι προκηρύξεις αυτές δεν συνιστούσαν πράξεις βεβαιωτικές των γενικών κανόνων που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς. Επίσης, δεν αιτιολόγησε επαρκώς τη σχετική εκτίμησή του.
- 39 Η Ιταλική Δημοκρατία αντικρούει το σύνολο των ανωτέρω επιχειρημάτων.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

– Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 40 Ο εξεταζόμενος λόγος αναιρέσεως, κατά το μέρος αυτού με το οποίο η Επιτροπή υποστηρίζει ότι κακώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε παραδεκτές τις προσφυγές της Ιταλικής Δημοκρατίας, αφορά τις σκέψεις 43 έως 71 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και βάλλει, ιδίως, κατά του περιλαμβανόμενου στη σκέψη 71 της αποφάσεως αυτής συμπεράσματος με το οποίο το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τον λόγο απαραδέκτου που είχε προβάλει η Επιτροπή.
- 41 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο, μολονότι ανέλυσε, στις σκέψεις 43 έως 58 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τη νομική φύση και τη νομική εμβέλεια των γενικών κανόνων που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς, απέρριψε τον προβληθέντα από την Επιτροπή λόγο απαραδέκτου κατόπιν

εξετάσεως της νομικής φύσεως των επίδικων προκηρύξεων διαγωνισμών, η οποία εξέταση παρατίθεται στις σκέψεις 60 έως 69 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Ειδικότερα, ακριβώς κατόπιν της εξετάσεως αυτής η οποία, όπως προκύπτει από τη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, διενεργήθηκε «προκειμένου να κριθεί το παραδεκτό των [επίμαχων προσφυγών]», το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 70 της εν λόγω αποφάσεως, ότι «[ο]ι [...] προκηρύξεις [αυτές] αποτελούν πράξεις που επάγονται δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα όσον αφορά το γλωσσικό καθεστώς των επίμαχων διαγωνισμών και, ως εκ τούτου, πράξεις δεκτικές προσφυγής».

- 42 Επομένως, δεδομένου ότι τα συμπεράσματα που συνήγαγε το Γενικό Δικαστήριο από την εξέταση της νομικής φύσεως των επίδικων προκηρύξεων διαγωνισμών είχαν καθοριστική σημασία για την απόρριψη, με τη σκέψη 71 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, του προβληθέντος λόγου απαραδέκτου, πρέπει να εξεταστεί καταρχάς, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 45 των προτάσεων του, το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, το οποίο αφορά τη νομική φύση των προκηρύξεων αυτών.

– *Επί του τετάρτου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως, το οποίο αφορά εσφαλμένη ερμηνεία της νομικής φύσεως των επίδικων προκηρύξεων διαγωνισμών*

- 43 Με το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η Επιτροπή προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και ότι παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει, καθόσον δεν εκτίμησε, στις σκέψεις 65 έως 71 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αν οι επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών είχαν αμιγώς βεβαιωτικό χαρακτήρα σε σχέση με τους γενικούς κανόνες που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς. Κατά την άποψή της, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να προβεί σε σύγκριση του περιεχομένου των επίδικων προκηρύξεων και των γενικών κανόνων και, εν πάση περιπτώσει, να λάβει υπόψη το γεγονός ότι οι γενικοί κανόνες αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα των εν λόγω προκηρύξεων. Η εκτίμηση του περιεχομένου αυτών των κειμένων και της μεταξύ τους σχέσεως θα οδηγούσε στο συμπέρασμα ότι οι εν λόγω γενικοί κανόνες αποτελούν το δεσμευτικό ρυθμιστικό πλαίσιο των διαγωνισμών. Στον βαθμό που οι προσφυγές ακυρώσεως της Ιταλικής Δημοκρατίας έβαλλαν αποκλειστικώς κατά των επίδικων προκηρύξεων διαγωνισμών, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να τις απορρίψει ως απαράδεκτες.

- 44 Κατά πάγια νομολογία, αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως κατά το άρθρο 263 ΣΛΕΕ μπορούν να αποτελέσουν όλες οι θεσπιζόμενες από τα θεσμικά όργανα διατάξεις, ανεξαρτήτως του είδους τους, οι οποίες αποσκοπούν στην παραγωγή δεσμευτικών εννόμων αποτελεσμάτων (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 13ης Οκτωβρίου 2011, Deutsche Post και Γερμανία κατά Επιτροπής, C-463/10 P και C-475/10 P, EU:C:2011:656, σκέψη 36, της 13ης Φεβρουαρίου 2014, Ουγγαρία κατά Επιτροπής, C-31/13 P, EU:C:2014:70, σκέψη 54, της 25ης Οκτωβρίου 2017, Ρουμανία κατά Επιτροπής, C-599/15 P, EU:C:2017:801, σκέψη 47, καθώς και της 20ής Φεβρουαρίου 2018, Βέλγιο κατά Επιτροπής, C-16/16 P, EU:C:2018:79, σκέψη 31· πρβλ., επίσης, απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 1981, IBM κατά Επιτροπής, 60/81, EU:C:1981:264, σκέψη 9, διάταξη της 4ης Οκτωβρίου 1991, Bosman κατά Επιτροπής, C-117/91, EU:C:1991:382, σκέψη 13, και απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 2004, Επιτροπή κατά Greencore, C-123/03 P, EU:C:2004:783, σκέψη 44).

- 45 Οι βεβαιωτικές πράξεις και οι αμιγώς εκτελεστικές πράξεις, δεδομένου ότι δεν παράγουν τέτοια αποτελέσματα, δεν υπόκεινται στον δικαστικό έλεγχο που προβλέπει το ως άνω άρθρο (πρβλ. απόφαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2006, Reynolds Tobacco κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-131/03 P, EU:C:2006:541, σκέψη 55 καθώς και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 46 Προκειμένου να δοθεί απάντηση στην επιχειρηματολογία της Επιτροπής, κατά την οποία οι επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών αποτελούσαν, σε σχέση με τους γενικούς κανόνες που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς, βεβαιωτικές πράξεις ή αμιγώς εκτελεστικές πράξεις, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 65 και 66 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι «οι όροι της προκηρύξεως του διαγωνισμού συνιστούν τόσο το πλαίσιο νομιμότητας όσο και το πλαίσιο εκτιμήσεως για την

εξεταστική επιτροπή» και ότι «βασική λειτουργία της προκηρύξεως του διαγωνισμού είναι να πληροφορεί τους ενδιαφερομένους κατά τον ακριβέστερο δυνατό τρόπο για τη φύση των προϋποθέσεων που απαιτούνται για την κάλυψη της θέσεως για την οποία πρόκειται, ώστε να τους παρέχει τη δυνατότητα να εκτιμήσουν αν έχει νόημα να υποβάλουν υποψηφιότητα», λαμβανομένου υπόψη ότι «κάθε προκήρυξη διαγωνισμού καταρτίζεται με σκοπό τη θέσπιση των κανόνων που διέπουν τη διεξαγωγή ενός ή περισσότερων συγκεκριμένων διαγωνισμών, των οποίων προσδιορίζει, κατ' αυτόν τον τρόπο, το κανονιστικό πλαίσιο, αναλόγως του σκοπού που έχει καθορίσει η [αρμόδια για τους διορισμούς αρχή]».

- 47 Με βάση τα ανωτέρω, το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε, στη σκέψη 67 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι «προκήρυξη διαγωνισμού, όπως είναι οι [επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών], η οποία, λαμβάνοντας υπόψη τις συγκεκριμένες ανάγκες των ενδιαφερόμενων θεσμικών οργάνων ή λοιπών υπηρεσιών της Ένωσης, θεσπίζει το κανονιστικό πλαίσιο συγκεκριμένου διαγωνισμού, συμπεριλαμβανομένου του γλωσσικού καθεστώτος του, και, επομένως, επάγεται αυτοτελή έννομα αποτελέσματα, δεν μπορεί, καταρχήν, να χαρακτηριστεί ως βεβαιωτική πράξη ή ως αμιγώς εκτελεστική πράξη προγενέστερων πράξεων».
- 48 Για την εκτίμηση του εξεταζόμενου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως, είναι αναγκαίο να προσδιοριστεί αν οι ως άνω προκηρύξεις αποτελούσαν, όπως δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο, το δεσμευτικό νομικό πλαίσιο των επίμαχων διαγωνισμών. Ειδικότερα, στην περίπτωση που οι επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών παρήγαγαν, αυτές καθεαυτές, δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα, δεν θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν ούτε ως βεβαιωτικές πράξεις ούτε ως πράξεις αμιγώς εκτελεστικές των γενικών κανόνων και, επομένως, θα διαπιστωνόταν ότι ορθώς το Γενικό Δικαστήριο δεν προέβη σε σύγκριση του περιεχομένου των επίδικων προκηρύξεων διαγωνισμών και των γενικών κανόνων.
- 49 Κατά το άρθρο 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, η διαδικασία διαγωνισμού καθορίζεται στο παράρτημα ΙΙΙ του ΚΥΚ. Συναφώς, από το άρθρο 1, παράγραφος 1, του παραρτήματος αυτού προκύπτει ότι η προκήρυξη διαγωνισμού αποφασίζεται από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή και πρέπει να καθορίζει, μεταξύ άλλων, τη φύση και τον τρόπο διεξαγωγής του διαγωνισμού, τη φύση των καθηκόντων και αρμοδιοτήτων που αντιστοιχούν στις θέσεις που πρόκειται να πληρωθούν, τα διπλώματα ή το επίπεδο πείρας που απαιτούνται για τις θέσεις αυτές, την προθεσμία για την υποβολή των αιτήσεων υποψηφιότητας, καθώς και τυχόν άλλους όρους, όπως τις γλωσσικές γνώσεις που απαιτούνται λόγω της ιδιαίτερης φύσεως των θέσεων που πρόκειται να πληρωθούν. Επιπλέον, το εν λόγω παράρτημα ΙΙΙ περιλαμβάνει διατάξεις που αφορούν τη δημοσιότητα των προκηρύξεων διαγωνισμών, τα έντυπα των αιτήσεων υποψηφιότητας, τη σύνθεση και τις εργασίες της εξεταστικής επιτροπής, καθώς και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες τα θεσμικά όργανα της Ένωσης μπορούν να αναθέτουν στην EPSO καθήκοντα σχετικά με τις διαδικασίες επιλογής.
- 50 Από τα ανωτέρω έπεται ότι η διοργάνωση διαγωνισμού διέπεται από προκήρυξη τα ουσιώδη στοιχεία της οποίας πρέπει να καθορίζονται συμφώνως προς τις διατάξεις του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ. Υπό τις συνθήκες αυτές, η προκήρυξη του διαγωνισμού προσδιορίζει, όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 66 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το «κανονιστικό πλαίσιο» του συγκεκριμένου διαγωνισμού, αναλόγως του σκοπού που έχει καθορίσει η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, πλαίσιο το οποίο διέπει «τον εκάστοτε διαγωνισμό, από τον χρόνο δημοσίευσής της σχετικής προκηρύξεως έως τη δημοσίευση του εφεδρικού πίνακα προσλήψεων που περιλαμβάνει τα ονόματα των επιτυχόντων στον διαγωνισμό αυτό».
- 51 Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι οι επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών καθορίζουν τέτοιο κανονιστικό πλαίσιο, παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα, κατά την έννοια της νομολογίας που μνημονεύθηκε στη σκέψη 44 της παρούσας αποφάσεως.
- 52 Η ως άνω εκτίμηση της νομικής φύσεως των προκηρύξεων διαγωνισμών ενισχύεται, εν προκειμένω, από το γράμμα των καταρτισθέντων από την EPSO γενικών κανόνων που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς, καθώς και από το γράμμα των ίδιων των επίδικων προκηρύξεων διαγωνισμών.

- 53 Συναφώς, όπως προκύπτει, αφενός, από τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στην πρώτη σελίδα των γενικών κανόνων που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς, οι κανόνες αυτοί «αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της προκήρυξης του διαγωνισμού και, μαζί με την προκήρυξη, αποτελούν το δεσμευτικό πλαίσιο της διαδικασίας του διαγωνισμού». Όσον αφορά τις γλωσσικές γνώσεις που απαιτούνται από τους υποψηφίους βάσει των γενικών κανόνων, διευκρινίζεται, ιδίως στα σημεία 1.3 και 2.1.4 των κανόνων αυτών, ότι η επιλογή τόσο της γλώσσας 2 του διαγωνισμού όσο και της γλώσσας στην οποία υποβάλλονται οι αιτήσεις υποψηφιότητας περιορίζεται, «εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στην προκήρυξη του διαγωνισμού», μόνο μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής ή της γερμανικής γλώσσας. Αφετέρου, στο εισαγωγικό τμήμα των επίδικων προκηρύξεων διαγωνισμών διευκρινίζεται, με παραπομπή στους ως άνω γενικούς κανόνες, ότι «οι εν λόγω γενικοί κανόνες, που αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της προκήρυξης του διαγωνισμού, θα σας βοηθήσουν να κατανοήσετε τους κανόνες σχετικά με τις διαδικασίες και τις λεπτομέρειες εγγραφής».
- 54 Δεδομένου ότι, σύμφωνα με το γράμμα τους, οι γενικοί κανόνες που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς αποτελούν το δεσμευτικό πλαίσιο της διαδικασίας του διαγωνισμού μόνο «μαζί με την προκήρυξη», οι εν λόγω γενικοί κανόνες δεν ρυθμίζουν, αφ' εαυτών, τη διαδικασία των διαγωνισμών τους οποίους αφορούν οι επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών. Επομένως, οι εν λόγω γενικοί κανόνες, μολονότι αποτελούν «αναπόσπαστο τμήμα της προκήρυξης του διαγωνισμού», και μπορούν, βεβαίως, να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο αυτό κατά την εξέταση ορισμένης προκηρύξεως διαγωνισμού, εντούτοις δεν καθορίζουν, αυτοί καθεαυτούς, το νομικό πλαίσιο διαγωνισμών, όπως εκείνων τους οποίους αφορούν οι επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών.
- 55 Κατά συνέπεια, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 70 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών δεν συνιστούσαν πράξεις βεβαιωτικές ή αμιγώς εκτελεστικές των γενικών κανόνων που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς, αλλά πράξεις που επάγονται «δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα όσον αφορά το γλωσσικό καθεστώς των επίμαχων διαγωνισμών».
- 56 Υπό τις συνθήκες αυτές, και δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο μπορούσε να συναγάγει το ως άνω συμπέρασμα από μόνη την εξέταση των ίδιων των επίδικων προκηρύξεων διαγωνισμών, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησής που υπέχει καθόσον δεν προέβη, κατά την εξέταση της νομικής φύσεως των προκηρύξεων αυτών, σε σύγκριση του περιεχομένου τους με εκείνο των γενικών κανόνων που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς.
- 57 Εξάλλου, όσον αφορά τις εκτιμήσεις που παρατίθενται στις σκέψεις 68 και 69 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, πρόκειται για επάλληλη αιτιολογία την οποία διατύπωσε το Γενικό Δικαστήριο για την περίπτωση που ήθελε γίνει δεκτό ότι οι επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών αποτελούν πράξεις βεβαιωτικές ή αμιγώς εκτελεστικές των γενικών κανόνων που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς. Όμως, λαμβανομένης υπόψη της διαπιστώσεως που εκτίθεται στη σκέψη 55 της παρούσας αποφάσεως, οι εκτιμήσεις αυτές, έστω και αν υποτεθεί ότι ενέχουν πλάνη, δεν μπορούν να οδηγήσουν στην αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Επομένως, τα επιχειρήματα που προβάλλονται κατά των εκτιμήσεων αυτών είναι αλυσιτελή (πρβλ. απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 2013, Kone κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-510/11 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:696, σκέψη 69 καθώς και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 58 Υπό τις συνθήκες αυτές, το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.
- *Επί των τριών πρώτων σκελών του πρώτου λόγου αναιρέσεως, τα οποία αφορούν εσφαλμένη ερμηνεία της νομικής φύσεως των γενικών κανόνων που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς*

- 59 Τα τρία πρώτα σκέλη του πρώτου λόγου αναιρέσεως αφορούν τις σκέψεις 45 έως 59 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, οι οποίες έχουν ως αντικείμενο τη νομική φύση των γενικών κανόνων που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς. Ωστόσο, από αυτό καθαυτό το γράμμα της

σκέψεως 59 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο διατύπωσε τις εκτιμήσεις που περιλαμβάνονται στις εν λόγω σκέψεις εν είδει προκαταρκτικής παρατηρήσεως προκειμένου, στη συνέχεια, να μπορέσει να αποφανθεί επί του παραδεκτού των προσφυγών που είχαν ασκηθεί ενώπιόν του.

- 60 Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 58 των προτάσεών του, στον βαθμό που οι επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών παρήγαν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα και, ως εκ τούτου, ήταν δεκτικές προσφυγής ανεξαρτήτως της νομικής ισχύος που θα έπρεπε να αναγνωριστεί στους γενικούς κανόνες που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς, η εξέταση της νομικής φύσεως των κανόνων αυτών δεν ήταν αναγκαία για την εκτίμηση του παραδεκτού των προσφυγών που είχαν ασκηθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 61 Από τα ανωτέρω έπεται ότι τα επιχειρήματα που προβάλλονται στο πλαίσιο των τριών πρώτων σκελών του πρώτου λόγου αναιρέσεως βάζουν κατά σκέψεων της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως που συνιστούν επάλληλη αιτιολογία και δεν μπορούν, αυτά καθαυτά, να οδηγήσουν στην αναίρεση της αποφάσεως αυτής. Επομένως, πρέπει να απορριφθούν ως αλυσιτελή (πρβλ. απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 2013, Kone κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-510/11 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:696, σκέψη 69 καθώς και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 62 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί εν μέρει ως αβάσιμος και εν μέρει ως αλυσιτελής.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 1δ του ΚΥΚ και παράβαση της υποχρέωσεως αιτιολογήσεως

Επί του πρώτου σκέλους του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, το οποίο αφορά εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 1δ του ΚΥΚ

– Επιχειρήματα των διαδίκων

- 63 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, στη σκέψη 91 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 1δ του ΚΥΚ και της αποφάσεως της 27ης Νοεμβρίου 2012, Ιταλία κατά Επιτροπής (C-566/10 P, EU:C:2012:752), δεχόμενο ότι από την απόφαση αυτή προκύπτει ότι «η παρεχόμενη στους υποψηφίους σε διαγωνισμό δυνατότητα να επιλέξουν τη δεύτερη γλώσσα μόνο από περιορισμένο αριθμό γλωσσών, κατ' αποκλεισμό των άλλων επίσημων γλωσσών, συνιστά διάκριση με βάση τη γλώσσα». Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επίσης σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στη σκέψη 92 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το άρθρο 1δ του ΚΥΚ «απαγορεύει» τις διακρίσεις λόγω γλώσσας, ενώ, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, η διαφορετική μεταχείριση είναι δυνατόν να δικαιολογείται, μεταξύ άλλων, για λόγους αναγόμενους στο συμφέρον της υπηρεσίας.
- 64 Η Ιταλική Δημοκρατία αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 65 Στη σκέψη 91 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, βάσει, μεταξύ άλλων, του ΚΥΚ, καθώς και της αποφάσεως της 27ης Νοεμβρίου 2012, Ιταλία κατά Επιτροπής (C-566/10 P, EU:C:2012:752), ότι «η παρεχόμενη στους υποψηφίους σε διαγωνισμό δυνατότητα να επιλέξουν τη δεύτερη γλώσσα μόνο από περιορισμένο αριθμό γλωσσών, κατ' αποκλεισμό των άλλων επίσημων γλωσσών, συνιστά διάκριση με βάση τη γλώσσα». Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε ότι «τέτοιος όρος ευνοεί ορισμένους δυνητικούς υποψηφίους, και συγκεκριμένα εκείνους που διαθέτουν

ικανοποιητική γνώση μίας τουλάχιστον από τις προσδιοριζόμενες γλώσσες, δεδομένου ότι αυτοί μπορούν να μετάσχουν στον διαγωνισμό και, συνεπώς, να προσληφθούν ως υπάλληλοι ή μέλη του λοιπού προσωπικού της Ένωσης, ενώ αποκλείει τους υπόλοιπους, οι οποίοι δεν έχουν αντίστοιχη γνώση». Στη συνέχεια, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 92 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το επιχείρημα της Επιτροπής κατά το οποίο δεν υφίσταται, εν προκειμένω, διάκριση λόγω ιθαγένειας έπρεπε να απορριφθεί ως αλυσιτελής, διότι το άρθρο 1δ του ΚΥΚ δεν απαγορεύει μόνο τη διάκριση λόγω ιθαγένειας, αλλά και τη διάκριση λόγω γλώσσας.

- 66 Με δεδομένα τα ανωτέρω στοιχεία, πρέπει να υπομνησθεί, αφενός, ότι, όπως έκρινε το Δικαστήριο στη σκέψη 82 της αποφάσεως της 27ης Νοεμβρίου 2012, Ιταλία κατά Επιτροπής (C-566/10 P, EU:C:2012:752), κατά το άρθρο 1δ του ΚΥΚ, «κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, απαγορεύεται οποιαδήποτε διάκριση ιδίως λόγω [...] γλώσσας [...]» και, αφετέρου, ότι η παράγραφος 6 του άρθρου αυτού προβλέπει δυνατότητα παρεκκλίσεως, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, από την απαγόρευση που επιβάλλεται με την παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου.
- 67 Σε αντίθεση με όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο προδήλως δεν είχε την πρόθεση να αποκλείσει, με τη σκέψη 91 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τη δυνατότητα να δικαιολογούνται, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, περιορισμοί στη χρήση των επίσημων γλωσσών επί τη βάση του άρθρου 1δ, παράγραφος 6, του ΚΥΚ. Πράγματι, πριν διαπιστώσει, στην εν λόγω σκέψη 91, ότι «η παρεχόμενη στους υποψηφίους σε διαγωνισμό δυνατότητα να επιλέξουν τη δεύτερη γλώσσα μόνο από περιορισμένο αριθμό γλωσσών, κατ' αποκλεισμό των άλλων επίσημων γλωσσών, συνιστά διάκριση με βάση τη γλώσσα», το Γενικό Δικαστήριο υπέμνησε, με τη σκέψη 88 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι «το άρθρο 1δ του ΚΥΚ επιτρέπει περιορισμούς» στη χρήση των επίσημων γλωσσών, ιδίως με γνώμονα το συμφέρον της υπηρεσίας.
- 68 Ομοίως, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 92 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το άρθρο 1δ του ΚΥΚ απαγορεύει όχι μόνον οποιαδήποτε διάκριση λόγω ιθαγένειας, αλλά και οποιαδήποτε διάκριση λόγω γλώσσας.
- 69 Υπό τις συνθήκες αυτές, το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου σκέλους του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, το οποίο αφορά πλάνη περί το δίκαιο και έλλειψη αιτιολογίας κατά την εκτίμηση από το Γενικό Δικαστήριο της αιτιολογίας των επίδικων προκηρύξεων

– Επιχειρήματα των διαδίκων

- 70 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι οι επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών δεν είχαν επαρκή αιτιολογία, ενώ παρέλειψε να εξετάσει, στις σκέψεις 98 έως 104 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αν οι γενικοί κανόνες που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς περιείχαν επαρκή αιτιολογία που να δικαιολογεί τη δυνατότητα επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού μόνο μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας. Επίσης, κατά την άποψη της Επιτροπής, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει παραλείποντας να εξετάσει αν οι εν λόγω γενικοί κανόνες αποτελούν άλλες πράξεις, όπως ανακοινώσεις, με τις οποίες καθορίζονται τα κριτήρια που ισχύουν για τον περιορισμό της επιλογής ορισμένης γλώσσας ως δεύτερης γλώσσας προς τον σκοπό της συμμετοχής στους διαγωνισμούς, κατά την έννοια της σκέψεως 91 της αποφάσεως της 27ης Νοεμβρίου 2012, Ιταλία κατά Επιτροπής (C-566/10 P, EU:C:2012:752).
- 71 Η Ιταλική Δημοκρατία αντικρούει τα ανωτέρω επιχειρήματα.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 72 Στη σκέψη 103 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το κανονιστικό πλαίσιο των επίμαχων διαγωνισμών είχε θεσπιστεί με τις επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών, και όχι με τους γενικούς κανόνες που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς ούτε με τις γενικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη χρησιμοποίηση των γλωσσών, οι οποίες είναι προσαρτημένες στους γενικούς κανόνες, παρά το γεγονός ότι οι επίδικες προκηρύξεις παρέπεμπαν στα εν λόγω κείμενα. Στην ίδια σκέψη, το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε επίσης ότι οι προκηρύξεις αυτές είχαν καθιερώσει αυτοτελείς κανόνες για τους επίμαχους διαγωνισμούς, συμπεριλαμβανομένου του γλωσσικού καθεστώτος που έπρεπε να εφαρμοστεί στο πλαίσió τους. Ως εκ τούτου, αποφάσισε, στη σκέψη 104 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, να εξετάσει την αιτιολογία στην οποία είχε στηριχθεί η EPSO στο πλαίσιο των επίδικων προκηρύξεων διαγωνισμών προκειμένου να δικαιολογήσει την προβλεφθείσα δυνατότητα επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού μόνο μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας.
- 73 Βεβαίως, όπως κρίθηκε στη σκέψη 51 της παρούσας αποφάσεως, οι επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών παρήγαγαν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα και, ως εκ τούτου, αποτελούσαν το κανονιστικό πλαίσιο των επίμαχων διαγωνισμών. Εντούτοις, δεδομένου ότι οι γενικοί κανόνες που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς «αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα» των εν λόγω προκηρύξεων, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να ελέγξει την ορθότητα των λόγων στους οποίους στηρίχθηκε η EPSO προκειμένου να δικαιολογήσει τις επίμαχες γλωσσικές απαιτήσεις όχι μόνο υπό το πρίσμα της αιτιολογίας που περιλαμβάνονταν στις ίδιες τις επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών, αλλά και υπό το πρίσμα της αιτιολογίας που περιλαμβάνονταν στους εν λόγω γενικούς κανόνες.
- 74 Ωστόσο, το επιχείρημα της Επιτροπής ότι το Γενικό Δικαστήριο περιόρισε την ανάλυσή του στο περιεχόμενο των επίδικων προκηρύξεων διαγωνισμών είναι αβάσιμο, διότι η εξέταση που αυτό διενήργησε είχε επίσης ως αντικείμενο, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 115 έως 117 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τη σχετική αιτιολογία που περιλαμβάνεται ως προς το ζήτημα αυτό στους γενικούς κανόνες που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς και στις γενικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη χρησιμοποίηση των γλωσσών, ως κείμενα που αποτελούν «αναπόσπαστο τμήμα» των επίδικων προκηρύξεων διαγωνισμών.
- 75 Όσον αφορά, εξάλλου, το επιχείρημα της Επιτροπής ότι το Γενικό Δικαστήριο «παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει, καθόσον παρέλειψε να εξετάσει αν οι γενικοί κανόνες που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς αποτελούσαν ανακοινώσεις ή άλλες πράξεις, κατά την έννοια της σκέψεως 91 της αποφάσεως [της 27ης Νοεμβρίου 2012, Ιταλία κατά Επιτροπής (C-566/10 P, EU:C:2012:752)]», αρκεί η διαπίστωση ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέμνησε, ιδίως στις σκέψεις 58 και 69 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι «οι γενικοί κανόνες [...] πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι συνιστούν [...] ανακοινώσεις, κατά την έννοια της σκέψεως 91 της αποφάσεως της 27ης Νοεμβρίου 2012, Ιταλία κατά Επιτροπής (C-566/10 P, EU:C:2012:752)». Ως εκ τούτου, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί.
- 76 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως και, κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως στο σύνολό του, ως αβάσιμος.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως, ο οποίος αφορά τη δυνατότητα επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού μόνο μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας

Επί του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου αναιρέσεως, το οποίο αφορά πλάνη περί το δίκαιο και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως κατά την ερμηνεία του άρθρου 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ

– *Επιχειρήματα των διαδίκων*

- 77 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ, κρίνοντας, στη σκέψη 106 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η διαφορετική μεταχείριση λόγω γλώσσας δεν ήταν ικανή να διευκολύνει την πρόσληψη υπαλλήλων με τα υψηλότερα προσόντα ικανότητας, αποδόσεως και ακεραιότητας, κατά την έννοια του άρθρου 27, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ, διότι, κατά την κρίση του, τα προσόντα αυτά είναι προδήλως ανεξάρτητα από τις γλωσσικές γνώσεις ενός υποψηφίου. Η Επιτροπή φρονεί ότι οι γλωσσικές γνώσεις εμπίπτουν στα απαιτούμενα προσόντα ικανότητας κατά την έννοια της τελευταίας αυτής διατάξεως.
- 78 Η Ιταλική Δημοκρατία αντικρούει τα ανωτέρω επιχειρήματα.

– *Εκτίμηση του Δικαστηρίου*

- 79 Στη σκέψη 105 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εξέθεσε το επιχείρημα της Επιτροπής κατά το οποίο, όταν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης καθορίζουν τις γλωσσικές ανάγκες των υπηρεσιών τους, η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων παραβιάζεται μόνο σε περίπτωση αυθαίρετων ή προδήλως ακατάλληλων επιλογών σε σχέση με τους σκοπούς που συνίστανται στη διασφάλιση της δυνατότητας των θεσμικών οργάνων να «διαθέτουν υπαλλήλους που μπορούν να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα» και «να προσλαμβάνουν υπαλλήλους που κατέχουν τα υψηλότερα προσόντα ικανότητας, αποδόσεως και ακεραιότητας, κατά την έννοια του άρθρου 27, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ». Εντούτοις, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 106 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι μόνον ο πρώτος από τους σκοπούς αυτούς ήταν ικανός να δικαιολογήσει, ενδεχομένως, διαφορετική μεταχείριση λόγω γλώσσας, όχι όμως και ο δεύτερος, δεδομένου ότι οι ικανότητες περί των οποίων κάνει λόγο το άρθρο 27, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ είναι ανεξάρτητες από τις γλωσσικές γνώσεις του υποψηφίου.
- 80 Συναφώς, διαπιστώνεται, αφενός, ότι το άρθρο 27, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ, εξαγγέλλει τον σκοπό σύμφωνα με τον οποίο η πρόσληψη πρέπει να διασφαλίζει ότι οι υπάλληλοι διαθέτουν «τα πιο υψηλά προσόντα ικανότητας, απόδοσης και ακεραιότητας». Αφετέρου, το άρθρο 28 του ΚΥΚ απαριθμεί τις απαιτούμενες για τον διορισμό των υπαλλήλων προϋποθέσεις στις οποίες συγκαταλέγονται, μεταξύ άλλων, οι προϋποθέσεις να έχει ο υπάλληλος την ιθαγένεια ενός κράτους μέλους, να απολαύει των πολιτικών του δικαιωμάτων, να έχει τακτοποιήσει τις ενδεχόμενες στρατολογικές υποχρεώσεις του, να παρέχει εχέγγυα ήθους, να έχει επιτύχει σε διαγωνισμό, να πληροί τους αναγκαίους όρους υγείας, καθώς και να διαθέτει τις απαιτούμενες γλωσσικές γνώσεις.
- 81 Το Δικαστήριο, καθόσον, στη σκέψη 94 της αποφάσεως της 27ης Νοεμβρίου 2012, Ιταλία κατά Επιτροπής (C-566/10 P, EU:C:2012:752), έκρινε ότι η επίτευξη του σκοπού ο οποίος συνίσταται στην πρόσληψη υπαλλήλων που διαθέτουν «τα πιο υψηλά προσόντα ικανότητας, απόδοσης και ακεραιότητας», κατά την έννοια του άρθρου 27, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ, καθίσταται ευχερέστερη «όταν επιτρέπεται στους υποψηφίους να συμμετάσχουν στις δοκιμασίες επιλογής στη μητρική τους γλώσσα ή σε μια δεύτερη γλώσσα την οποία εκτιμούν ότι γνωρίζουν καλύτερα από άλλες», αναγνώρισε ότι οι γλωσσικές γνώσεις είναι, καταρχήν, ανεξάρτητες από τις ικανότητες τις οποίες αφορά το άρθρο αυτό.

- 82 Επομένως, μολονότι οι γλωσσικές γνώσεις υποψηφίου είναι δυνατόν, και μάλιστα πρέπει, να αξιολογούνται στο πλαίσιο διαδικασίας διαγωνισμού, προκειμένου να βεβαιώνονται τα θεσμικά όργανα ότι ο υποψήφιος διαθέτει τις γνώσεις που απαιτούνται κατά το άρθρο 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ, η αξιολόγηση αυτή επιδιώκει την επίτευξη σκοπού ανεξάρτητου σε σχέση με την αξιολόγηση που έχει ως αντικείμενο τη διαπίστωση των «πιο υψηλών προσόντων ικανότητας, απόδοσης και ακεραιότητας», κατά την έννοια του άρθρου 27, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ. Επομένως, οι γλωσσικές γνώσεις που απαιτούνται κατά το άρθρο 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ δεν μπορούν να εξομοιώνονται προς «ικανότητες», κατά την έννοια του άρθρου 27, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ.
- 83 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο, δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε, στη σκέψη 106 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι «τα υψηλότερα προσόντα ικανότητας, αποδόσεως και ακεραιότητας» είναι «ανεξάρτητα από τις γλωσσικές γνώσεις» του υποψηφίου. Από τα ανωτέρω έπεται επίσης ότι το Γενικό Δικαστήριο, δεν παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει, καθόσον δεν εξέτασε την παρασχεθείσα με τις επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών δυνατότητα επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού μόνο μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας υπό το πρίσμα του σκοπού που συνίσταται στην πρόσληψη υπαλλήλων που διαθέτουν τα υψηλότερα προσόντα ικανότητας, αποδόσεως και ακεραιότητας, κατά την έννοια του άρθρου 27, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ.
- 84 Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου σκέλους του τρίτου λόγου αναιρέσεως, το οποίο αφορά εσφαλμένο καθορισμό του βαθμού εντάσεως του ασκούμενου δικαστικού ελέγχου και εσφαλμένη ερμηνεία των γενικών κατευθυντηρίων γραμμών σχετικά με τη χρησιμοποίηση των γλωσσών

– Επιχειρήματα των διαδίκων

- 85 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον, στις σκέψεις 107 έως 117 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, προέβη σε έλεγχο της νομιμότητας των επίδικων προκηρύξεων διαγωνισμών, μη λαμβάνοντας υπόψη το ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει η EPSO για τον καθορισμό των κριτηρίων γλωσσικών δεξιοτήτων που απαιτούνται από τους υποψηφίους. Μολονότι το Δικαστήριο, στη σκέψη 90 της αποφάσεως της 27ης Νοεμβρίου 2012, Ιταλία κατά Επιτροπής (C-566/10 P, EU:C:2012:752), έκρινε ότι θα πρέπει να ορίζονται «σαφή, αντικειμενικά και προβλέψιμα» κριτήρια τα οποία να μπορούν να δικαιολογήσουν αντικειμενικώς τη δυνατότητα επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού μόνο μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως απαίτησε να παρέχει η EPSO λεπτομερή αιτιολόγηση, συνοδευόμενη από «συγκεκριμένα στοιχεία» όσον αφορά τους λόγους περιορισμού της επιλογής αυτής. Εν πάση περιπτώσει, η λεπτομερής αιτιολογία που περιλαμβάνεται στις γενικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη χρησιμοποίηση των γλωσσών και στις επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών περιέχει τέτοια κριτήρια.
- 86 Η Ιταλική Δημοκρατία αντικρούει τα ανωτέρω επιχειρήματα.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 87 Στις σκέψεις 107 έως 109 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι, παρά την ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτουν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης «ως προς τη δημιουργία θέσεων υπαλλήλου ή μέλους του λοιπού προσωπικού, ως προς την επιλογή του υπαλλήλου ή του μέλους του λοιπού προσωπικού για την πλήρωση της δημιουργηθείσας θέσεως και ως προς τη φύση της σχέσεως εργασίας που τα συνδέει με μέλος του λοιπού προσωπικού», τα θεσμικά όργανα αυτά οφείλουν να μεριμνούν για την τήρηση των σχετικών διατάξεων, συμπεριλαμβανομένου του άρθρου 1δ του ΚΥΚ. Επίσης, το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε ότι τα

δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης είναι αρμόδια να ελέγχουν, εφόσον συντρέχει περίπτωση, αν ενδεχόμενες απαιτήσεις σχετικές με ειδικές γλωσσικές γνώσεις των υποψηφίων διαγωνισμού είναι αντικειμενικώς δικαιολογημένες και μη δυσανάλογες προς τις πραγματικές ανάγκες της υπηρεσίας.

- 88 Υπενθυμίζεται συναφώς, πρώτον, ότι, κατά την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης πρέπει να διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως ως προς την οργάνωση των υπηρεσιών τους και, ειδικότερα, ως προς τον καθορισμό των κριτηρίων ικανότητας που απαιτούνται για τις προς πλήρωση θέσεις και τον καθορισμό, βάσει των κριτηρίων αυτών και προς το συμφέρον της υπηρεσίας, των όρων και του τρόπου διεξαγωγής του διαγωνισμού (πρβλ. αποφάσεις της 16ης Οκτωβρίου 1975, Deboeck κατά Επιτροπής, 90/74, EU:C:1975:128, σκέψη 29, της 9ης Φεβρουαρίου 1984, Fabius κατά Επιτροπής, 39/83, EU:C:1984:52, σκέψη 7, και της 9ης Οκτωβρίου 2008, Chetcuti κατά Επιτροπής, C-16/07 P, EU:C:2008:549, σκέψη 76). Επομένως, τα θεσμικά όργανα, όπως και η EPSO οσάκις ασκεί εξουσίες που της έχουν αναθέσει τα θεσμικά όργανα, πρέπει να μπορούν να καθορίζουν, αναλόγως των αναγκών τους, τις ικανότητες οι οποίες θα πρέπει να απαιτούνται από τους υποψηφίους που συμμετέχουν σε διαγωνισμούς, ώστε να οργανώνουν τις υπηρεσίες τους κατά τρόπο χρήσιμο και ορθολογικό.
- 89 Εντούτοις, όπως υπομνήσθηκε με τη σκέψη 66 της παρούσας αποφάσεως, τα θεσμικά όργανα, κατά την εφαρμογή του ΚΥΚ, οφείλουν να μεριμνούν για την τήρηση του άρθρου 1δ, το οποίο απαγορεύει οποιαδήποτε διάκριση λόγω γλώσσας. Μολονότι η παράγραφος 6 του άρθρου αυτού προβλέπει, βεβαίως, ότι επιτρέπονται περιορισμοί στην εν λόγω απαγόρευση, αναγκαία προϋπόθεση προς τούτο αποτελεί να είναι οι περιορισμοί αυτοί «εύλογα και αντικειμενικά δικαιολογημένο[ι]» και να ανταποκρίνονται σε «θεμιτούς στόχους γενικού συμφέροντος στο πλαίσιο της πολιτικής προσωπικού».
- 90 Επομένως, η ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτουν τα θεσμικά όργανα ως προς την οργάνωση των υπηρεσιών τους, όπως επίσης η EPSO υπό τις προϋποθέσεις που εκτίθενται στη σκέψη 88 της παρούσας αποφάσεως, οριοθετείται κατά τρόπο επιτακτικό από το άρθρο 1δ του ΚΥΚ, με αποτέλεσμα η διαφορετική μεταχείριση λόγω γλώσσας, η οποία απορρέει από τον περιορισμό του γλωσσικού καθεστώτος ορισμένου διαγωνισμού σε μικρό αριθμό επίσημων γλωσσών, να μπορεί να γίνει δεκτή μόνον εφόσον ο περιορισμός αυτός είναι αντικειμενικά δικαιολογημένος και τελεί σε αναλογία προς τις πραγματικές ανάγκες της υπηρεσίας (πρβλ. απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2012, Ιταλία κατά Επιτροπής, C-566/10 P, EU:C:2012:752, σκέψη 88). Υπό τις συνθήκες αυτές, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 107 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η εξουσία εκτιμήσεως της EPSO δεν την απαλλάσσει από την υποχρέωσή της να τηρεί, μεταξύ άλλων, το άρθρο 1δ του ΚΥΚ.
- 91 Όσον αφορά, δεύτερον, τον δικαστικό έλεγχο που καλείται να ασκήσει το Γενικό Δικαστήριο σε περίπτωση διαφορετικής μεταχείρισεως λόγω γλώσσας, όπως είναι η μεταχείριση που προκύπτει από τον περιορισμό της επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού σε μικρό αριθμό επίσημων γλωσσών της Ένωσης, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία που μνημονεύθηκε στην προηγούμενη σκέψη της παρούσας αποφάσεως, τέτοιος περιορισμός μπορεί, καταρχήν, να κριθεί δικαιολογημένος με βάση το συμφέρον της υπηρεσίας, υπό την προϋπόθεση το συμφέρον αυτό να δικαιολογείται αντικειμενικά, το δε απαιτούμενο επίπεδο γνώσεως της γλώσσας να τελεί σε αναλογία προς τις πραγματικές ανάγκες της υπηρεσίας. Εξάλλου, από τη νομολογία αυτή προκύπτει ότι οι κανόνες που προβλέπουν περιορισμούς στην επιλογή της γλώσσας 2 του διαγωνισμού πρέπει να στηρίζονται σε «σαφή, αντικειμενικά και προβλέψιμα» κριτήρια (πρβλ. απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2012, Ιταλία κατά Επιτροπής, C-566/10 P, EU:C:2012:752, σκέψεις 88 και 90).
- 92 Επομένως, στο μέτρο που, αφενός, η νομιμότητα περιορισμού στην επιλογή της γλώσσας 2 του διαγωνισμού εξαρτάται, συμφώνως προς το άρθρο 1δ του ΚΥΚ, από το αν ο περιορισμός είναι δικαιολογημένος και μη δυσανάλογος και, αφετέρου, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, ο δικαιολογημένος και μη δυσανάλογος χαρακτήρας του περιορισμού πρέπει να συγκεκριμενοποιείται με σαφή, αντικειμενικά και προβλέψιμα κριτήρια, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 108

- και 109 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης έχουν την εξουσία να ελέγχουν αν ο περιορισμός της επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού δικαιολογείται αντικειμενικά και τελεί σε αναλογία προς τις πραγματικές ανάγκες της υπηρεσίας.
- 93 Επίσης, όσον αφορά το επιχείρημα ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως απαίτησε, ιδίως στη σκέψη 113 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, την παράθεση «συγκεκριμένων στοιχείων» προς συμπλήρωση της αιτιολογίας των επίδικων προκηρύξεων διαγωνισμών σχετικά με τον περιορισμό της επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού, επισημαίνεται ότι εναπόκειται στο θεσμικό όργανο που έχει προβλέψει διαφορετική μεταχείριση λόγω γλώσσας να αποδεικνύει ότι η μεταχείριση αυτή όντως ανταποκρίνεται σε πραγματικές ανάγκες σχετικές με τα καθήκοντα τα οποία θα κληθούν να ασκήσουν τα προς πρόσληψη πρόσωπα. Εξάλλου, κάθε όρος που αφορά τις ειδικές γλωσσικές γνώσεις πρέπει να τελεί σε αναλογία προς το συμφέρον αυτό και να βασίζεται σε κριτήρια σαφή, αντικειμενικά και προβλέψιμα, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν υποψηφίους να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους επελέγη ο όρος αυτός, στα δε δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης να ελέγχουν τη νομιμότητά του (βλ. σημερινή απόφαση Ισπανία κατά Κοινοβουλίου, C-377/16, σκέψη 69).
- 94 Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο, προκειμένου να μπορέσει να ελέγξει αν οι κανόνες που διέπουν τους επίμαχους διαγωνισμούς είναι σύμφωνοι με το άρθρο 1δ του ΚΥΚ, όφειλε να προβεί σε *in concreto* εξέταση των εν λόγω κανόνων και των ειδικών περιστάσεων της επίμαχης περιπτώσεως. Συγκεκριμένα, μόνο με μια τέτοια εξέταση μπορεί να διαπιστωθεί ποιες γλωσσικές γνώσεις μπορούν αντικειμενικά να απαιτηθούν, προς το συμφέρον της υπηρεσίας, από τα θεσμικά όργανα στην περίπτωση ειδικών καθηκόντων και, συνακόλουθα, αν ο περιορισμός της επιλογής των γλωσσών που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη συμμετοχή στους διαγωνισμούς αυτούς είναι αντικειμενικά δικαιολογημένος και τελεί σε αναλογία προς τις πραγματικές ανάγκες της υπηρεσίας.
- 95 Υπό τις συνθήκες αυτές, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε, ιδίως στη σκέψη 113 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το ζήτημα αν οι επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών, οι γενικοί κανόνες που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς ή ακόμη τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή περιλάμβαναν «συγκεκριμένα στοιχεία» βάσει των οποίων θα μπορούσε να αποδειχθεί αντικειμενικά η ύπαρξη συμφέροντος της υπηρεσίας ικανού να δικαιολογήσει, εν προκειμένω, τον περιορισμό της επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού.
- 96 Τρίτον, στο μέτρο που η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η λεπτομερής αιτιολογία που περιλαμβάνεται στις γενικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη χρησιμοποίηση των γλωσσών και στις επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών περιείχε, εν πάση περιπτώσει, «καταφανώς» σαφή, αντικειμενικά και προβλέψιμα κριτήρια που δικαιολογούσαν τη δυνατότητα επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού μόνο μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας, πρέπει να υπογραμμιστεί, αφενός, ότι το επιχείρημα αυτό δεν είναι τεκμηριωμένο και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.
- 97 Αφετέρου, καθόσον, με το επιχείρημα αυτό, η Επιτροπή επιχειρεί να ανατρέψει τη διενεργηθείσα από το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 110 έως 117 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ανάλυση του περιεχομένου των γενικών κανόνων που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς, συμπεριλαμβανομένων των γενικών κατευθυντηρίων γραμμών σχετικά με τη χρησιμοποίηση των γλωσσών, και των επίδικων προκηρύξεων διαγωνισμών, καθώς και των δικογράφων που είχε υποβάλει η Επιτροπή ενώπιόν του, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, από το άρθρο 256 ΣΛΕΕ καθώς και από το άρθρο 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκύπτει ότι η αναίρεση περιορίζεται στα νομικά ζητήματα. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο για τη διαπίστωση και την εκτίμηση των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών. Επομένως, η εκτίμηση αυτών των πραγματικών περιστατικών δεν συνιστά, υπό την επιφύλαξη ενδεχόμενης παραμορφώσεώς τους, νομικό ζήτημα υποκείμενο, αυτό καθεαυτό, στον έλεγχο του Δικαστηρίου στο πλαίσιο αιτήσεως αναίρεσεως (απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2016, BSH κατά EUIPO, C-43/15 P, EU:C:2016:837, σκέψη 50). Η Επιτροπή, όμως, δεν προέβαλε τέτοια παραμόρφωση.

- 98 Κατόπιν των προεκτεθέντων, το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

Επί του τρίτου σκέλους του τρίτου λόγου αναιρέσεως, το οποίο αφορά πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την άσκηση του δικαστικού του ελέγχου

– Επιχειρήματα των διαδίκων

- 99 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπερέβη τα όρια του ασκούμενου από αυτό δικαστικού ελέγχου και, στις σκέψεις 120 έως 144, ιδίως δε στις σκέψεις 129 έως 131, 139, 140, 142 και 146 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αντικατέστησε την εκτίμηση της Διοικήσεως με τη δική του. Κατά την Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να αρκεστεί στη διαπίστωση του κατά πόσον οι εκτιμήσεις της EPSO σχετικά με τη δυνατότητα επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού μόνο μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας ήσαν αυθαίρετες ή προδήλως ακατάλληλες, δεδομένου ότι ο καθορισμός της πολιτικής προσωπικού και των κριτηρίων ικανότητας των υποψηφίων σε διαγωνισμό συνεπάγεται πολύπλοκες αξιολογήσεις οι οποίες υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο περιοριζόμενο αποκλειστικώς και μόνο στην έρευνα του κατά πόσον συντρέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 100 Η Ιταλική Δημοκρατία αντικρούει τα ανωτέρω επιχειρήματα.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 101 Στις σκέψεις 118 έως 146 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε κατά σειρά τα επιχειρήματα της Επιτροπής κατά τα οποία, πρώτον, οι τρεις γλώσσες στις οποίες είχε περιοριστεί η δυνατότητα επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού δυνάμει των επίδικων προκηρύξεων αποτελούσαν τις κύριες γλώσσες των συσκέψεων των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, δεύτερον, το σύνολο σχεδόν των μεταφράσεων της Επιτροπής πραγματοποιούνται προς τις τρεις αυτές γλώσσες, τρίτον, πρόκειται για τις γλώσσες που ομιλούν περισσότερο οι υπάλληλοι και τα μέλη του λοιπού προσωπικού της Επιτροπής και, τέταρτον, πρόκειται για τις γλώσσες που εμφανίζουν, ως ξένες γλώσσες, το μεγαλύτερο ποσοστό εκμαθήσεως και χρήσεως στα κράτη μέλη της Ένωσης.
- 102 Στο μέτρο που η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο αντικατέστησε ως μη όφειλε την εκτίμηση της EPSO με τη δική του, πρέπει να υπομνησθεί, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 89 και 90 της παρούσας αποφάσεως, ότι, οσάκις η EPSO καθορίζει τις γλωσσικές απαιτήσεις διαγωνισμού, η εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει, όπως ακριβώς και η αντίστοιχη εξουσία των θεσμικών οργάνων που της αναθέτουν τα καθήκοντά της, οριοθετείται από τις απαιτήσεις που προβλέπει το άρθρο 1δ του ΚΥΚ, σύμφωνα με τις οποίες οποιαδήποτε διαφορετική μεταχείριση λόγω γλώσσας πρέπει να είναι αντικειμενικά δικαιολογημένη και να τελεί σε αναλογία προς τις πραγματικές ανάγκες της υπηρεσίας.
- 103 Βεβαίως, από τις αρχές που υπενθυμίζονται στη σκέψη 88 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν επιτρέπεται να υποκαθιστά με τη δική του εκτίμηση εκείνη της EPSO όσον αφορά τον καθορισμό της πολιτικής προσωπικού και των κριτηρίων ικανότητας που θα πρέπει να απαιτούνται, προς το συμφέρον της υπηρεσίας, από τους υποψηφίους σε διαγωνισμό. Εντούτοις, όπως εκτέθηκε στις σκέψεις 91 έως 94 της παρούσας αποφάσεως, γεγονός παραμένει ότι το Γενικό Δικαστήριο οφείλει να ασκεί έλεγχο, τόσο από απόψεως νομικών ζητημάτων όσο και από απόψεως πραγματικών περιστατικών, επί των επιλογών της EPSO στον τομέα αυτό, προκειμένου να βεβαιώνεται ότι οποιαδήποτε διαφορετική μεταχείριση, λόγω γλώσσας, των υποψηφίων σε διαγωνισμό είναι, συμφώνως προς το άρθρο 1δ του ΚΥΚ, αντικειμενικά δικαιολογημένη και τελεί σε αναλογία προς τις πραγματικές ανάγκες της υπηρεσίας και ότι οι επιλογές αυτές στηρίζονται σε σαφή, αντικειμενικά και προβλέψιμα κριτήρια.

- 104 Πράγματι, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, ακόμη και στην περίπτωση πολύπλοκων εκτιμήσεων, τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης οφείλουν να ελέγχουν όχι μόνο την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων των οποίων γίνεται επίκληση, την αξιοπιστία και τη συνοχή τους, αλλά και αν τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των κρίσιμων δεδομένων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για να αξιολογηθεί μια περίπλοκη κατάσταση και αν μπορούν να τεκμηριώσουν τα συμπεράσματα που συνήχθησαν από αυτά (πρβλ. αποφάσεις της 15ης Φεβρουαρίου 2005, Επιτροπή κατά Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, σκέψη 39, της 8ης Δεκεμβρίου 2011, Χαλκόρ κατά Επιτροπής, C-386/10 P, EU:C:2011:815, σκέψη 54, καθώς και της 6ης Νοεμβρίου 2012, Otis κ.λπ., C-199/11, EU:C:2012:684, σκέψη 59).
- 105 Προκειμένου να εξεταστεί αν, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο αντικατέστησε την εκτίμηση της EPSO με τη δική του και, κατά τον τρόπο αυτό, υπερέβη τα όρια του δικαστικού του ελέγχου, πρέπει να εξεταστούν, πρώτον, οι σκέψεις 120 έως 126, 132 έως 138 και 141 έως 144 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, στις οποίες περιλαμβάνεται το κύριο σκεπτικό που διατύπωσε το Γενικό Δικαστήριο.
- 106 Με το σκεπτικό που περιλαμβάνεται στις σκέψεις 120 έως 122 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο, καταρχάς, απέρριψε το επιχείρημα της Επιτροπής ότι η αγγλική, η γαλλική και η γερμανική γλώσσα αποτελούν τις κύριες γλώσσες των συσκέψεων των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, με την αιτιολογία ότι το επιχείρημα αυτό ήταν «αόριστο και γενικό». Συναφώς, έκρινε, μεταξύ άλλων, ότι το εν λόγω επιχείρημα δεν επιβεβαιωνόταν ούτε από το γλωσσικό καθεστώς του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ούτε από εκείνο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Προσέθεσε, κατά βάση, ότι, ακόμη και αν το ως άνω επιχείρημα λογιζόταν αληθές, δεν μπορούσε να γίνει κατά τεκμήριο και άνευ περαιτέρω εξηγήσεων δεκτό ότι ένας νεοπροσλαμβανόμενος υπάλληλος χωρίς γνώση καμίας από τις γλώσσες συσκέψεων δεν θα ήταν σε θέση να αναλάβει αμέσως καθήκοντα. Στη συνέχεια, με τις σκέψεις 123 έως 126 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι τα στατιστικά στοιχεία που είχε προσκομίσει η Επιτροπή όσον αφορά τα έγγραφα που μεταφράζονται από τη Γενική Διεύθυνση Μετάφρασης του οργάνου αυτού προβλήθηκαν αλυσιτελώς, εκτιμώντας, μεταξύ άλλων, ότι τα εν λόγω στοιχεία δεν μπορούσαν να τεκμηριώσουν το συμπέρασμα ότι οι τρεις προαναφερθείσες γλώσσες αποτελούν τις ευρύτερα χρησιμοποιούμενες γλώσσες στο σύνολο των θεσμικών οργάνων. Ομοίως, στις σκέψεις 132 έως 136 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τα πορίσματα που είχε συναγάγει η Επιτροπή από πίνακα που είχε καταρτίσει η ίδια σχετικά με τις γλώσσες τις οποίες οι υπάλληλοί της και τα μέλη του λοιπού προσωπικού της δηλώνουν περισσότερο ως κύριες γλώσσες. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, αφενός, ότι ο πίνακας αυτός αφορούσε μόνον το προσωπικό της Επιτροπής και, αφετέρου, ότι η πληροφορία αυτή περί της κύριας γλώσσας των υπαλλήλων και μελών του λοιπού προσωπικού του εν λόγω θεσμικού οργάνου δεν παρείχε, εν πάση περιπτώσει, τη δυνατότητα να διαπιστωθεί ποια είναι η αναλογία των ομιλούμενων από αυτούς γλωσσών, λαμβανομένου υπόψη ότι οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό της Επιτροπής οφείλουν να γνωρίζουν, σε ικανοποιητικό επίπεδο, τουλάχιστον μία ακόμη γλώσσα, όπως απαιτεί το άρθρο 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ. Τέλος, στις σκέψεις 141 έως 144 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τα στατιστικά στοιχεία που είχε προσκομίσει η Επιτροπή, κατά τα οποία η αγγλική, η γαλλική και η γερμανική γλώσσα είναι οι ξένες γλώσσες με το μεγαλύτερο ποσοστό εκμαθήσεως και χρήσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με την αιτιολογία ότι δεν μπορούσε να γίνει κατά τεκμήριο δεκτό ότι τα εν λόγω στατιστικά στοιχεία αποτελούν ορθή απεικόνιση των γλωσσικών γνώσεων των υπαλλήλων της Ένωσης και ότι, εν πάση περιπτώσει, η κατάσταση αυτή θα μπορούσε να ασκήσει επιρροή μόνον στην περίπτωση που η Επιτροπή είχε αποδείξει ότι ο επίμαχος περιορισμός ανταποκρινόταν στο συμφέρον της υπηρεσίας, προϋπόθεση η οποία δεν συνέτρεχε.
- 107 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, με τις ανωτέρω σκέψεις, το Γενικό Δικαστήριο επέκρινε το γεγονός ότι τα πραγματικά στοιχεία που είχε προσκομίσει η Επιτροπή προς στήριξη των επιχειρημάτων της δεν μπορούσαν να τεκμηριώσουν τα πορίσματα που είχαν συναχθεί εξ αυτών. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο αρκέστηκε στην εκτίμηση της λυσιτέλειας και της συνοχής των δικαιολογητικών και

- αποδεικτικών στοιχείων που είχε προσκομίσει το εν λόγω θεσμικό όργανο. Επομένως, δεν μπορεί να προσαφθεί στο Γενικό Δικαστήριο ότι, στο πλαίσιο αυτό, αντικατέστησε την εκτίμηση της EPSO με τη δική του.
- 108 Επίσης, στο μέτρο που η Επιτροπή υποστηρίζει, κατά βάση, ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν περιορίστηκε να ελέγξει κατά πόσον συνέτρεχε πρόδηλη πλάνη κατά τις εκτιμήσεις στις οποίες προέβη η EPSO, πρέπει να προστεθεί ότι, λαμβανομένων υπόψη των σκέψεων 89, 90 και 102 της παρούσας αποφάσεως, τέτοιος περιορισμός στον έλεγχο της ορθότητας των λόγων τους οποίους προέβαλε η EPSO προκειμένου να αιτιολογήσει τον περιορισμό της επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού ουδόλως δικαιολογείται.
- 109 Όσον αφορά, δεύτερον, τα επιχειρήματα που προβάλλει η Επιτροπή προκειμένου να διαπιστωθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 127 έως 131, καθώς και 139 και 140 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, υπερέβη τα όρια του δικαστικού του ελέγχου, καθόσον δέχθηκε ότι, εν πάση περιπτώσει, η δυνατότητα επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού μόνο μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας δεν μπορούσε να κριθεί δικαιολογημένη διότι από τα στοιχεία που είχε προσκομίσει η Επιτροπή προέκυπτε, μεταξύ άλλων, μεγάλη διαφορά μεταξύ της χρήσεως της αγγλικής γλώσσας και της χρήσεως της γαλλικής και, ιδίως, της γερμανικής γλώσσας, τα επιχειρήματα αυτά βάζουν κατά σκέψεων της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως οι οποίες συνιστούν επάλληλη αιτιολογία.
- 110 Υπό τις συνθήκες αυτές, ακόμη και αν υποθεθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπερέβη τα όρια του δικαστικού του ελέγχου στο πλαίσιο της εκτιμήσεως που διενήργησε στις ως άνω σκέψεις, μια τέτοια υπέρβαση δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να οδηγήσει, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 57 και 61 της παρούσας αποφάσεως, στην αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Ως εκ τούτου, τα επιχειρήματα που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 109 της παρούσας αποφάσεως είναι αλυσιτελή.
- 111 Ως εκ τούτου, το τρίτο σκέλος του τρίτου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί εν μέρει ως αβάσιμο και εν μέρει ως αλυσιτελές.
- 112 Κατόπιν των προεκτεθέντων, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί εν μέρει ως αβάσιμος και εν μέρει ως αλυσιτελής.

Επί του τετάρτου λόγου αναιρέσεως, ο οποίος αφορά τη δυνατότητα επιλογής της γλώσσας επικοινωνίας των υποψηφίων με την EPSO μόνο μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 113 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον, στις σκέψεις 183 έως 185 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στηρίχθηκε σε διασταλτική ερμηνεία των σκέψεων 68 και 69 της αποφάσεως της 27ης Νοεμβρίου 2012, Ιταλία κατά Επιτροπής (C-566/10 P, EU:C:2012:752), προκειμένου να διαπιστώσει ότι ο κανονισμός 1/58 ήταν πλήρως εφαρμοστέος επί της επικοινωνίας μεταξύ των υποψηφίων των διαγωνισμών και της EPSO. Κατά την Επιτροπή, οι σκέψεις αυτές της εν λόγω αποφάσεως του Δικαστηρίου αφορούν μόνον την υποχρέωση δημοσιεύσεως των προκηρύξεων διαγωνισμών σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης. Μολονότι το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι οι υποψήφιοι σε διαγωνισμό δεν «εξαιρούνται εντελώς» από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1/58, εντούτοις έκρινε ότι οι υποψήφιοι αυτοί εξακολουθούν να υπόκεινται στον ΚΥΚ. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να δεχθεί ότι το άρθρο 1δ του ΚΥΚ επιτρέπει, εφόσον συντρέχει περίπτωση, περιορισμό των γλωσσών επικοινωνίας που μπορούν να χρησιμοποιηθούν στο πλαίσιο διαγωνισμού.

114 Η Ιταλική Δημοκρατία αντικρούει τα ανωτέρω επιχειρήματα.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

115 Το Γενικό Δικαστήριο, αφού υπενθύμισε, στη σκέψη 183 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι κατά το παρελθόν είχε κρίνει ότι ο κανονισμός 1/58 δεν τυγχάνει εφαρμογής στις σχέσεις μεταξύ, αφενός, των θεσμικών οργάνων της Ένωσης και, αφετέρου, των υπαλλήλων και μελών του λοιπού προσωπικού, προς τους οποίους πρέπει να εξομοιώνονται οι υποψήφιοι για τέτοιες θέσεις, συνέχισε τον συλλογισμό του ως εξής:

«184 Εντούτοις, μετά την απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2012, Ιταλία κατά Επιτροπής (C-566/10 P, EU:C:2012:752), οι ως άνω εκτιμήσεις δεν θα μπορούσαν πλέον να θεωρηθούν ως ισχύουσες. Πράγματι, το Δικαστήριο έκρινε ότι, ελλείψει ειδικών κανονιστικών διατάξεων που να ισχύουν για τους υπαλλήλους και το λοιπό προσωπικό, και ελλείψει συναφών διατάξεων στους εσωτερικούς κανονισμούς των οικείων θεσμικών οργάνων, από καμία διάταξη δεν προκύπτει ότι οι σχέσεις μεταξύ των εν λόγω θεσμικών οργάνων και των υπαλλήλων και μελών του λοιπού προσωπικού τους εξαιρούνται εντελώς από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1/[58]. Κατά το Δικαστήριο, το ίδιο ισχύει κατά μείζονα λόγο όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ των θεσμικών οργάνων και των υποψηφίων σε γενικό διαγωνισμό οι οποίοι καταρχήν δεν είναι υπάλληλοι ούτε ανήκουν στο λοιπό προσωπικό (απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2012, Ιταλία κατά Επιτροπής, C-566/10 P, EU:C:2012:752, σκέψεις 68 και 69).

185 Με αυτά τα δεδομένα, πρέπει να απορριφθεί το επιχειρήμα της Επιτροπής [...] ότι το προαναφερθέν τμήμα της αποφάσεως της 27ης Νοεμβρίου 2012, Ιταλία κατά Επιτροπής (C-566/10 P, EU:C:2012:752) δεν ασκεί επιρροή στη νομιμότητα του περιορισμού της επιλογής των γλωσσών επικοινωνίας μεταξύ των υποψηφίων και της EPSO. Πράγματι, στο τμήμα αυτό της αποφάσεώς του, το Δικαστήριο εξέτασε κατά πόσον ο κανονισμός 1/[58] είναι εφαρμοστέος στην περίπτωση υποψηφίων σε διαγωνισμό και έδωσε καταφατική απάντηση. Η απάντηση αυτή ισχύει επίσης για την εξέταση του ζητήματος που εγείρεται με τον έκτο λόγο ακυρώσεως που προβάλλει η Ιταλική Δημοκρατία [όσον αφορά τη νομιμότητα του περιορισμού των γλωσσών που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την επικοινωνία μεταξύ των υποψηφίων και της EPSO].»

116 Εκτιμώντας ότι ο κανονισμός 1/58 διέπει την επικοινωνία μεταξύ των υποψηφίων και της EPSO, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 188 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών, καθόσον προέβλεπαν ότι οι υποψήφιοι υποχρεούνταν να επικοινωνούν με την EPSO σε γλώσσα που θα επέλεγαν οι ίδιοι μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής ή της γερμανικής γλώσσας, συνεπάγονταν παράβαση του εν λόγω κανονισμού.

117 Στο μέτρο που ο εξεταζόμενος λόγος αναιρέσεως αφορά εσφαλμένη ερμηνεία από το Γενικό Δικαστήριο της αποφάσεως της 27ης Νοεμβρίου 2012, Ιταλία κατά Επιτροπής (C-566/10 P, EU:C:2012:752), υπενθυμίζεται ότι ο συλλογισμός που ακολούθησε το Δικαστήριο στην απόφαση αυτή διαρθρώνεται σε δύο μέρη. Συγκεκριμένα, αφενός, οι σκέψεις 62 έως 78 της εν λόγω αποφάσεως είχαν ως αντικείμενο την εκτίμηση των λόγων αναιρέσεως που είχε προβάλει η Ιταλική Δημοκρατία όσον αφορά την παράλειψη δημοσιεύσεως στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* των προκηρύξεων των επίμαχων διαγωνισμών σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης. Αφετέρου, στις σκέψεις 79 έως 98 της ίδιας αποφάσεως, το Δικαστήριο αποφάνθηκε επί των λόγων εκείνων που αφορούσαν το ότι οι εν λόγω προκηρύξεις διαγωνισμών επέβαλλαν υποχρέωση επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού, της γλώσσας επικοινωνίας μεταξύ των υποψηφίων και της EPSO καθώς και της γλώσσας που θα χρησιμοποιούνταν για τις δοκιμασίες των διαγωνισμών μόνο μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής ή της γερμανικής γλώσσας.

- 118 Βεβαίως, το Δικαστήριο, στις σκέψεις 68 και 69 της αποφάσεως της 27ης Νοεμβρίου 2012, Ιταλία κατά Επιτροπής (C-566/10 P, EU:C:2012:752), έκρινε ότι, δεδομένου ότι οι εσωτερικοί κανονισμοί των θεσμικών οργάνων για τα οποία εκδόθηκαν οι επίμαχες προκηρύξεις διαγωνισμών δεν περιείχαν ειδικές κανονιστικές διατάξεις που να ισχύουν για τους υπαλλήλους και το λοιπό προσωπικό, από καμία διάταξη δεν προκύπτει ότι οι σχέσεις μεταξύ των εν λόγω θεσμικών οργάνων και των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού τους εξαιρούνται εντελώς από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1/58. Εξ αυτού το Δικαστήριο συνήγαγε ότι το ίδιο ίσχυε κατά μείζονα λόγο όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ των θεσμικών οργάνων και των υποψηφίων σε γενικό διαγωνισμό.
- 119 Εντούτοις, υπογραμμίζεται ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 62 έως 78 της ως άνω αποφάσεως, η διευκρίνιση αυτή σχετικά με το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1/58 όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ των θεσμικών οργάνων και των υποψηφίων σε διαγωνισμό δόθηκε από το Δικαστήριο όχι αναφορικά με τις γλώσσες επικοινωνίας μεταξύ των υποψηφίων και της EPSO, αλλά σε σχέση με τις γλώσσες δημοσιεύσεως των προκηρύξεων διαγωνισμών. Ειδικότερα, το Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 71 της ίδιας αποφάσεως, ότι οι επίμαχες στην υπόθεση εκείνη προκηρύξεις διαγωνισμών έπρεπε να είχαν δημοσιευθεί πλήρως στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης, συμφώνως προς το άρθρο 1, παράγραφος 2, του παραρτήματος III του ΚΥΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 5 του κανονισμού 1/58.
- 120 Αντιθέτως, στο τμήμα του σκεπτικού στο οποίο εξετάζεται η νομιμότητα του περιορισμού της δυνατότητας επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού μόνο μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας, και, ιδίως, του όρου κατά τον οποίο οι τρεις αυτές γλώσσες ήταν οι μόνες αποδεκτές γλώσσες επικοινωνίας δυνάμει των επίμαχων προκηρύξεων διαγωνισμών, το Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 88 της αποφάσεως της 27ης Νοεμβρίου 2012, Ιταλία κατά Επιτροπής (C-566/10 P, EU:C:2012:752), ότι, στο πλαίσιο των διαδικασιών επιλογής του προσωπικού της Ένωσης, είναι δυνατόν να επιτραπεί, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 1δ, παράγραφος 6, του ΚΥΚ, διαφορετική μεταχείριση όσον αφορά το γλωσσικό καθεστώς των διαγωνισμών, εφόσον μια τέτοια μεταχείριση δικαιολογείται αντικειμενικά και εύλογα από θεμιτό σκοπό γενικού συμφέροντος στο πλαίσιο της πολιτικής προσωπικού. Επομένως, από τη σκέψη αυτή προκύπτει ότι, στο πλαίσιο των διαδικασιών επιλογής του προσωπικού της Ένωσης, δεν μπορούν να επιβάλλονται στα θεσμικά όργανα υποχρεώσεις οι οποίες βαίνουν πέραν των απαιτήσεων που προβλέπει το άρθρο 1δ του ΚΥΚ.
- 121 Υπό τις συνθήκες αυτές, όπως δέχθηκε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 124 των προτάσεών του, δεδομένου ότι η κρίση που διατύπωσε το Δικαστήριο επί του ζητήματος της υποχρεωτικής χρήσεως συγκεκριμένων γλωσσών για την επικοινωνία μεταξύ των υποψηφίων και της EPSO περιλαμβάνεται αποκλειστικώς στις σκέψεις 79 έως 98 της αποφάσεως της 27ης Νοεμβρίου 2012, Ιταλία κατά Επιτροπής (C-566/10 P, EU:C:2012:752), το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 184 και 185 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, δεν μπορούσε νομίμως να συναγάγει από τις σκέψεις 68 και 69 της εν λόγω αποφάσεως του Δικαστηρίου ότι το τελευταίο είχε κρίνει ότι οι γλώσσες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την επικοινωνία αυτή καθορίζονταν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2 του κανονισμού 1/58.
- 122 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι ενέχει πλάνη ο συλλογισμός που ακολούθησε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 184 έως 188 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, προκειμένου να διαπιστώσει, αναπτύσσοντας τον συλλογισμό του κατ' αναλογία, ότι ο κανονισμός 1/58 διέπει, αντίστοιχα προς ό,τι είχε κρίνει το Δικαστήριο σε σχέση με τη δημοσίευση των προκηρύξεων διαγωνισμών, κάθε περιορισμό των επίσημων γλωσσών που επιβάλλεται να χρησιμοποιούνται για την επικοινωνία μεταξύ της EPSO και των υποψηφίων σε διαγωνισμό.
- 123 Εντούτοις, επισημαίνεται ότι, στις σκέψεις 204 έως 211 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο προσέθεσε, κατά βάση, ότι, εν πάση περιπτώσει, οι λόγοι που είχαν προβληθεί προς αιτιολόγηση της επιλογής των γλωσσών επικοινωνίας δεν ήταν ικανοί να δικαιολογήσουν, κατά την έννοια του άρθρου 1δ, παράγραφοι 1 και 6, του ΚΥΚ, τον περιορισμό της επιλογής των γλωσσών επικοινωνίας με την EPSO.

- 124 Συναφώς, μολοντί δεν αποκλείεται να μπορεί το συμφέρον της υπηρεσίας να δικαιολογήσει τον περιορισμό της επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού σε μικρό αριθμό επίσημων γλωσσών των οποίων η γνώση είναι η ευρύτερα διαδεδομένη στην Ένωση (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2003, Kik κατά ΓΕΕΑ, C-361/01 P, EU:C:2003:434, σκέψη 94), και μάλιστα ακόμη και στο πλαίσιο διαγωνισμών γενικής φύσεως, όπως είναι ο διαγωνισμός τον οποίο αφορά η «Προκήρυξη γενικού διαγωνισμού – EPSO/AD/276/14 – Διοικητικοί υπάλληλοι (AD 5)», εντούτοις, ένας τέτοιος περιορισμός πρέπει, λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων που υπομνήσθηκαν στις σκέψεις 92 και 93 της παρούσας αποφάσεως, να στηρίζεται οπωσδήποτε σε στοιχεία αντικειμενικώς επαληθεύσιμα τόσο από τους υποψηφίους στον διαγωνισμό όσο και από τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης και ικανά να δικαιολογήσουν τις απαιτούμενες γλωσσικές γνώσεις, τα οποία πρέπει να τελούν σε αναλογία προς τις πραγματικές ανάγκες της υπηρεσίας.
- 125 Δεδομένου όμως ότι οι επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών δεν προβλέπουν τέτοια στοιχεία βάσει των οποίων θα μπορούσαν να διαπιστωθούν οι λόγοι που δικαιολογούν τον περιορισμό της επιλογής της γλώσσας επικοινωνίας μεταξύ των υποψηφίων και της EPSO σε εκείνη από τις τρεις γλώσσες η οποία έχει επιλεγεί ως γλώσσα 2 του διαγωνισμού, οι προκηρύξεις αυτές καταρτίστηκαν κατά παράβαση του άρθρου 18, παράγραφοι 1 και 6, του ΚΥΚ. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε, εν πάση περιπτώσει, να κάνει δεκτή την προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά το μέρος που αφορούσε τον περιορισμό αυτό.
- 126 Υπό τις συνθήκες αυτές, η πλάνη περί το δίκαιο, όπως εκτίθεται στη σκέψη 122 της παρούσας αποφάσεως, με την οποία βαρύνεται η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν είναι ικανή να την ανατρέψει.
- 127 Κατά συνέπεια, ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως δεν γίνεται δεκτός και, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 128 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 129 Δεδομένου ότι η Ιταλική Δημοκρατία ζήτησε να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα και η τελευταία ηττήθηκε, η Επιτροπή πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.
- 130 Το άρθρο 140, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, που επίσης εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού αυτού, προβλέπει ότι τα κράτη μέλη και τα όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, πρέπει, επομένως, να οριστεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, πέραν των δικών της εξόδων, και τα δικαστικά έξοδα της Ιταλικής Δημοκρατίας.**
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.**

(υπογραφές)